

TÄSSÄ ON KYSYMYS SINUN RAHOJASTI.
Älä enää polta rahojasi.

SISÄLLYSLUETTELO:

-Kansi...	1
-Sis. luettelo...	2
-Pääkirjoitus....	3
-Sensuuri-haastattelu...	4-5
-Bruce Springteen...	6-7
-Yleisön oma osasto...	7
-Matkalle maineeseen...	8-9
-Taidepiirroksia & kirjallisuutta...	10
-Kulttuuri Special	11
-TILTTI; suoraselkäinen yhtye...	12
-Moukka Peruspätkä	13
-Flywheels & Burns ...	14-15
-Ole Jäykkä -kiertue ...	16
-"Arkipäivän realismia"-sarjakuva...	17
-Salaiset vakavat sivut...	18
-RATTLERS	19
-Pelle Miljoona Oy & Bluesounds elävinä...	20
-Inmates ~ viihdettä varhuneille ~...	21
-KLOONIN DISKOPalsta	22
-Elävä Juice & Kake and the Gamblers...	23
-Levyarvostelut:	
-Ilman aikuistako poppistako?	24
-Clash: London Calling	25
-EPUT: Akun tehdas	26
-Moukka & Neil Young	27
-Kallion levykritiikkiä	28
-Hämää	29
-TAKA KANSI	30

HINTA

ON

3.00 mk.

- Tämä omu 2. vsk. ja 3. m:o. -

OSOITE: KLOONI c/o LASSE NORBLAD, PIISKAKUJA 10, 85800 HAAPAJÄRVI.

Tätä lehteä olivat tekemässä:

- P.P. KALLIO
- TUOMO "REMA" RENFORS
- JUKKA "PÖLHI" PULKKO
- VEKSI
- MARITTA KANGASHARJU
- KARI "KEMPPU" KEMILÄINEN
- PETE "BISNES" LAUKKA
- JOUNI HÄLVÄ

TOIMITUS:

LATE KOMPPI: pää-
ANTI VAARTAMO: alapää-

- LUTOS HEILLE! - ARI RUUSKA (1)

PÄÄKIRJOITUS.

Kahteen ensimmäiseen numeroon olisin halunnut kirjoittaa pääkirjoituksen, koska se on päätoimittajan velvollisuus. Nyt kukaan ei ehtinyt eivinkään, joten minun tulee suorittaa velvollisuuteni ja kirjoittaa pääkirjoitus. Ei se enää turmu minun hauskalta. Tämän lehden teko on ollut hiukan turhauttavaa. Tieto siitä, että meiltä odotetaan paljon, saa häikälyksiin. On ylitettävä keksiä jotain omaa, että pysyy mukana kehityksessä. Toivottavasti löysimme edes jotain. Toivottavasti joku on tähän tyytyväinen ja ilmoittaa sen meille. Toivottavasti joku on tyytymätön ja ilmoittaa sen meille. Tämän numero oli tarkoitus valmistua bändien SM-kisoihin. Sen se näyttää myös tekemään. Kello on kymmentä viikolle perjantai (23.50). Lehti menee huomenna (perj.) painoon. Seuraava numero on tarkoitus valmistaa kiirehtimättä. Ehkä siitä tulee yhdistetty vappu- ja juhannusnumero, joka julkaistaan jouluna. Koko on kesä. Silloin on kesäloma ja koulu on loppunut ja aurinko paistaa ja linnut laulaa ja tytöt hymyilee ja kaikki on mukavaa. Silloin teen taas ahkerasti lehtiä. Toivottan teille kaikkea hyvää, koko toimintuksen puolesta. Karst Worlelad.

Sensuurin rock ei kuole koskaan

KYSYMYKSET LATE & MARITTA
VASTAUKSET PEPE LEMPINEN 16V. LUKIOLAINEN

2.2.1980

Vas: Costello, Pepe, Jaska. (kuva: J. PÄÄKKÖ)

LÄMMITTELEMÄSSÄ OLI FLYWHEELS, TYYPILLINEN ALL AROUND-BÄNDI. STM-PAATISTA TOOHU OLI, JOTEN SE NOSTI ASAKKEITA. KAMPPO TEES NIISTÄ JUTON, JOTEN LISÄÄ TOISAALLA.

ILLAN PÄÄESIINTÄJÄKSI OLI SAATU SENSUURI TAMPEREELTA. SITEN MIIN HENIN VAAK ROHEKASTI JUTTELEEN JA KYSYIN, ETTÄ SOPISIKO PIENI JUTTUTUOKIO. SITEN SIIRRYimme HAASTATGELTAVAMME PEPE LEMPISEN KAUSSA NI TAITEILNALÄMPIÖÖN (PAI-NIMATTOLIN TÄYTTÄMÄ MUUTAMAN NE-LIÖN KOPPI)

LEVYT? Uus single on ainoita levyjä johon mä itte oon tyytyväinen.

ÄLPEE? Me ei haluttu tehdä sitä. se tehtiin mun mielestä aivan liian aikaisin. siitä tuli raakile; liian vähän studioaikaa ei teknii kkaa juuri ollenkaan. Me niinku mentiin sinne ja soitettiin. Mulla oli vielä hirvee nuha kun mä kävin laulamassa ne biisit. Esimes toi "Idiootti" tehtiin studiossa.

KUN TE OOTTE NOIN NUORIA, NIIN MITEN VANHEMMAT IHMISET SUHTAUTUU?

Toiset suhtautuu ihan kivasti mut toisilla on kyllä sellanen mentali teetti, että menkää kakarat helvettiin, menkää takaisin kellariin etc.

MITEN TEIDÄN KAVERIT JA VANHEMMAT SUHTAUTUU SIIHEN, ETTÄ TE OOTTE KUULUISIA JA MUKANA ROCK-BISNEKSESSÄ?

Kaverit suhtautuu helvetin kivasti, ne jaksaa kannustaa. Ei mulla ole mitään negatiivista sanottavaa niistä. Vanhemmatkin on niinku tukenu tätä juttua ja ne kyllä aika pitkälle ymmärtää. Joskus se tosin menee hiiltä vähän yli hilseen. Ne ei jaksaa aina sulattaa niitä lieveilmiöitä, jotta rock-elämä tuo mukanaan.

KEHEN IDEA LP:N TEKÖ LOPPUEN LOPUKSI OLI?

Pepe niinku sano, että mitä jos tekisitte

LP:n, enkä mä voinu niinku kieltäytyä.

JA SEN YMMÄRTÄÄ. PALJONKO TOTA LEVYÄ ON MYTY? ENTÄ MITEN SINGLEJÄ?

Noin 3000 mä luulisin. Mulla ei oo mitään tarkkoja lukuja. Ekaa singlee "Kirjoitan seinään" on myyty ihan kivasti, koska nyt on vielä tullu royalteja siitä levystä.

ONKO KEIKKOJA OLLU PALJON JA MISSÄ PÄIN, TAMPEREELLA VAI?

On meillä joka viikonloppu keikkoja, Tampereen ympäristössä ja yleensä etelä-Suomessa. Näin pohjoisessa ei olla vielä koskaan käyty. Vituttaa toi pitkä matka jollaan aamulla 9:ltä kotona. Tampereella me ei tehdä paljon, ku ne on jo kyllästynyt meihin.

SITEN Keskusteltiin PIEN LEHDISTÄ JA ELMUISTA (ELMUSTA ON NÄEMÄ TULLUT YLEISNIMIKE TAR-KOITTAMAAN KAIKKIA ELÄVÄN MUSIIKIN YHDISTYKSIÄ) POJAT TYKKÄÄVÄT PIEN LEHDISTÄ JA LUKEVAT NIITÄ AKTIIVISESTI

ENTÄ TULEVAISUUS, MITÄ SIITÄ? Tulevaisuus

näyttää piron hyvältä. Keikkoja on myyty kesään asti jo jonkin verran. Toisaalta me ollaan helvetisti velkaa noista kamoista jotka on tuolla ja yritetään toimia.

SUOSIKKEJA? Ulkomaisista ilman muuta Ramones ja Pistols on kausissa vaikottanut. Pasi tykkää paljo Clashista ja Whosta.

Sensuuri

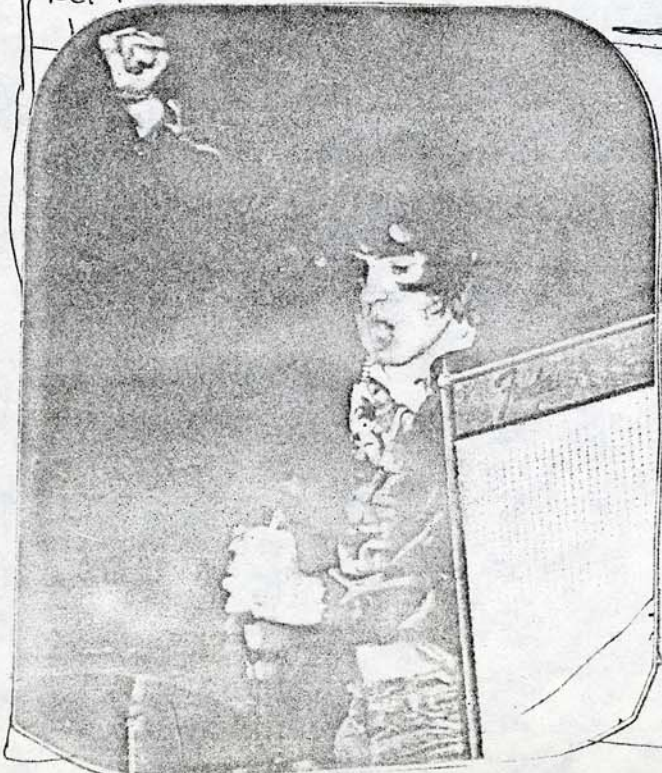

Vas: Pepe, Costello, Pasi ja Jaska.
Itse keikka oli very good, ja yleisökin
tykkäsi pojista. Tervetulua uudesta.

ENTÄ MITÄ SUOMALAISIA?

Tietysti Epot ja Pellet on vaikotta-
nu, koska ne on uuden aallon pro-
neereja Suomessa. Mitä muita nii-
tä ois? no Problems on sellanen
helvetin kova bändi (ja ohjelmis-
tossa olikin sitten kaksi Problems
piisiä: Raitsikka oot ja Mä haluan
mennä.)

Ratsia on kanssa kova. Se on
tällä hetkellä Suomen energisin
bändi, melkein vois sanoa että pa-
ras uuden aallon bändi tällä het-
kellä Suomessa.

Roudari Aavi (17): Ne oli Tampereella
viime viikon loppuna ja jengi lähti
mukaan e kasta biisistä loppuun asti
MILLON TEILTÄ TULEE UUSIA LEVYJÄ ULOS?

Kesäks kai tehdään uutta LP:tä. Se
riippuu vähän siitä, miten tota ma-
teriaalia nyt siunaantuu.

SITEN PUHOTTIN PIISIEN TEOSTA
JA MILLON NIITÄ SYNTYI JA KU-
KA NIITÄ TEKEE.

Costello tekee paljon sävellyksiä. (Ja
Lempinen laiskottelee eikä tee
sanoja, sanoi roudari Aavi)

Costello tekee joskus Pasiin ja Jas-
kan kanssa kasetteja ja tuo niitä sitten
mulle. Nytkin mulle on 10 piisin ka-
setti kotona odottamassa. Mä en tiedä
mistä se johtuu, mutta ainakin mulle
sanat syntyy helpoiten yöllä. Mä saa-
tan nousta yöllä ylös ja sitten kir-
jottaa.

Latoja nuomauttaa: Kaikki taitteen mestari-
teokset syntyvät yöllä. Minulla on siitä
kokemuksia myös ja sillä haastatteluka-
setilla oli paljon muuta mukavaa juttua,
mutta tuo päätoimittajan pökäle teki tästä
niin tiivistetyn. Olisin minä latoonut.

← Pepe riehuu
(kuva J. Pääkkö)

tuossa oli
Pepe'n jalat
nyt ne
on pyyhitty
yli

Siinä lopussa puhuttiin
Viljamlin, poikien ma-
gerin kanssa. Viljami
on muka-
va heppu.

Viljami kertoi
mukavia Tampere
aiheisia juttuja
yhteensä muutama kasa,
joka ei sovellettu kukaan

BRUCE SPRINGSTEEN
(kuva: varastettu)

Bruce Springsteen -

Bruce Springsteen ei ole mikä tahansa maitonaama, mahtakohan hän edes bitää maidosta. Springsteen on lähtöisin alueelta, missä rikollisuus ja muu kiero toiminta kukoistaa ja näistä asioista hän kertoo lauluissaan; sillä elämä Asbury Parkissa, mistä hän on kotoisin ei ole helppoa. Bruce laulaa omista kokemuksistaan ja siitä mitä hän^{on} nähnyt ja hänellä on ääni millä laulaa. Hänen äänensä kuulostaa joskus juopuneen mokellukselta, mutta saattaakin yhtäkkiä muuttua leijonan karjunnaksi, tämä ääni siis lähtee Springsteenistä, tietävästi hän ei käytä leijonanääni-efektejä. Bruce kiinnostui rock-musiikista, jonkun Elviksen innoittamana, luultavasti tämä Elvis on jo kuollut, jotkut kylä puhuvat vielä hänestä, niinkuin hän olisi elossa. Pian Brucelle tuli muitakin innoittajia kuten Animals (hyi Hämyä, sanoi Jänis Jaakko Pakkasvirralle). Springsteen siis

Kiinnostui Rytmipluusista. Pian hänellä olikin jo omia yhtyeitä kuten Child, Dr. Zoom & Sonic Boom ja Steel Mill. Noihin aikoihin hänen managerinaan toimi joku Tinker niminen hyöpiö, mutta pian Brucesta kiinnostui Mike Appelⁱⁿ, joka tutustutti hänet CBS-pomoon nimeltä John Hammond. 1972 ilmestyi Springsteeniltä ensimmäinen levy nimeltään "Greetings from Asbury Park, N.J.". LP:n kaikki sävellykset ja sovitukset olivat Springsteenin, sellainen oli siis hänen ensimmäinen levynsä, joka ei onneksi ollut viimeinen. Nyt ruettiin Springsteenistä tekemään uutta Dylania, kai sen takia kun Dylan itse oli syrjässä ja hänelle haluttiin seuraaja. Onneksi tässä ei onnistuttu, sillä mitä me kahdella Dyalnilla olisi tehty. (Olisihan heille ollut käyttöä, toinen olisi ollut käytössä silloin kun toinen olisi ollut pesussa). 1974 ilmestyi Springsteeniltä toinen albumi "The Wild, The Innocent & The E Street Shuffle". Tämä levy on todella vahvaa kamaa ja levyn tunnelmat ovat vaihtelevia, silti levy ei ole sekava. (Kuin Einemelläväliä nauha takaperin soitettuna). Springsteenin E Street Band on todella tiukka ja levyssä on selviä blues-vaikutteita. Springsteen soittaa levyllä huuliharppua, nokkahuilua, mandoliinia ja kitaroita. Springsteen ei ole ainoastaan levyllä vahva, sitä samaa hän on myös lavalla. Kerrotaan että keran oli Jhon Hammond katsomassa Springsteenin esitystä ja hän oli kokenut voimakkaan tunnelatauksen ja saanut lievän sydänkohtauksen. (Hämyjen Tauti). Springsteenin bändi jossa soittaa, Gary Tellent basso, Max Weingerg rummut, Roy Bittan piano ja Clerance Clemmonds saxofoni. Tämä bändi siis on Springsteenin tuki ja turva, se on pysynyt hyvⁱⁿ koossa aina näihin päiviin asti. (eikä ole rakoillut, tässä on esimerkki rakoilusta). Hoin vuonna 1975 ilmestyi Springsteeniltä hänen kolmas levynsä "Born to Run". Levy on siistimpi kuin edellinen ja se viissiin myikin paremmin kuin edellinen, mikä oli tietenkin hyvä, koska Springsteenillä oli rahapula: Levy ei kuulu Springsteenin parhaisiin, sillä se on jotenkin vaisu ja kesy. Levyllä on kyllä muutamia hyviäkin kappaleita, mutta silti se ei säilytä. Born to Runin teon jälkeen Springsteenillä tuli kahnauksia managerinsa kanssa ja sitten mentiin lakitupaan ja Springsteen joutui kolmen vuoden levytyskieltoon, vai olikohan se niin että hän ei kerennyt levyttää oikeusjuttunsa vuoksi ja kun

hän jälleen pääsi levyttämään, niin oli tuloksena mainio "Darkness on the Edge of Town"-albumi. Tämä 1978 ilmestynyt albumi onkin mainio näyttö siitä, etteivät lakitutvat ole hidastaneet ja E Street Band on yhtä vahva kuin ennenkin. Bruce Springsteenistä ei ole kuulunut mitään pitkään aikaan, toivottavasti ei ole mikään kahaus taas meneillään. Nyt kun on ruettu nimeämään 70-luvun suuria nimiä tulee tähän listaan ilman muuta lisätä Bruce Springsteen.

Rema

YLEISÖN OSASTO!

**-PALAUTETTA ON TULLUT AINOASTAAN YKSI KAPPALE
KUTIVOITUKAA NUORET!**

ilahduttaa KLOONIN toimitusta kauniilla ja hekkällä (anteeksi herkällä) kirjoituksellamme...

Muistakaahan Yarin kaikille tuttua kehoitusta ja yrittäkää olla kilttejä toisillenne.

...ja meitä on aivan turha syytellä. Kysymme vain, kuka laittoi kenen osoitteen lehteen, jonka mekin KIINNOSTUKSESTA ostimme. Ja eihän siinä mitään. Ostamme toistekin, jos joku vielä erehtyy sitä meille tarjoamaan. Epäilemme kyllä.

AIHEENVAIHDOS.

Tulimme jo kylläisiksi. Sitä paitsi, emme kestä murskaantuneita unelmiamme, joista emme vielä ole ehtineet kertoakaan.

UNELMA I.

Usein seistessämme vesisateessa... väistämättä kohtaamme kastematoja, joita ihmiset ovat kohdelleet todella kaltoin. Eräänä tällaisena sateisena päivänä päätimme perustaa PELASTAKAA KASTEMADOT Ry:n. Rekisteröintiyhdistys ei hyväksynyt loisteliasta ideaa, vaan tyyliä ja täysin tuntemattomasti käännutti meidät jäsenmäärän pienuuden vuoksi takaisin sateeseen. Kastematoja ei hyväksytty jäseniksi, vaan suojeluksessamme olleet 1547 kastematoa törkeästi takavarikoitiin, ja seuraavana päivänä yhdistyksen työntekijät saivat ilmaisen kalakeiton kastematojen kera. Näin halkesi unelmamme numero I.

KIRKON JA VALTION SUHTEET SUOMESSA

1960-luvulla heräsi tarve selvittää kirkon ja valtion suhteita uudelleen. Luterilaisen kirkon asema suomalaisessa yhteiskunnassa joutui kiihkeän pohdinnan kohteeksi. Ongelmaksi jäi, kuinka te ne meille terveellisin terveisin:

Jos kommentteja epämieluisestä lähetteestämme sattuu syntyvän, otamme ne vastaan ilomielin. Ongelmaksi jää, kuinka te ne meille välitätte. (häh häh)

SILLIN JA SIPULIN SYÖNTI ON LÄHIMMÄISILLENNE EPÄ-
MIELIYTTÄVÄÄ, MELKEINPÄ
VAARALLISTA. VÄLTÄKÄÄ SITÄ.

KLOONIN TOIMITUS
ON IKKUISESTI KII-
TOLLINEN JYRKILLE
JAMAUNOLLE KIRJEES-
TÄ.

JYRKI ja MAUNO

(kaksi elämänsä tympiintynyttä, seitsemän vuotta kurrosikää sairastanutta lasta, jotka on todettu yhteiskunnalle vaarattomiksi massakulttuurin uhreiksi ja todelliseksi laumasieluiksi sekä....))))

MISSÄ KIELIOPPI ??

e: sivunumeroa!

LÄHTÖ tapahtui 28.12.1979 Haapajärven linja-autoasemalta, jonne kokoontuimme noin kello 12.45. Sitten haimme Laten makupussin ja lähdimme matkaan. En ajanut ojaan vaikka tie oli liukas ja ehkäpä luntakin satoi. Juttelimme pop-musiikista ynnä muista päivänpolttavista asioista. Matkaan meni aikaa yli tunti.

MÄÄRÄNPÄÄMME oli Pihtipudas, hieman alle 6000:n asukkaan keskisuomalainen kunta. Kiertelimme vähän aikaa keskustassa, ja kun ALKoa ei löytynyt, ostimme k-kaupasta 1-lolutta. Sen tehtyäimme lähdimme etsimään Jyri Honkavaaran ja Pasi Kuusjärven pientä punaista mökkiä. Se löytyi lyhyen lumihangessa kahlaamisen jälkeen Niemenharjun sivusta vanhan tanssipaikan läheltä.

PÄÄTOIMITTAJA jänisti, joten minä astuin sisään ensimmäisenä. Jyri oli kotona, Pasi taas jossakin muualla. Stereoista kuului Ratsiaa liveinä, äänitys oli aika hyvä. Ilmoitimme tullemme kylään, kuten 1½ viikkoa sitten oli sovittu. Sanottiin "terve" tai "päivää" tai jotain vastaavaa.

JYRILLÄ oli asiaa kylälle. Lähdimme siis kylälle. Jyri kävi suihkussa, kaupassa, soittamassa, laskua maksamassa ja värjätty vielä tukkansa mustaksi. Näytti se aluksi vähän kummalta... Late ja minä tapoimme aikaa baarissa, krouvissa ja ulkona. Krouvin myyjätyttö myi pitkän empimisen jälkeen Latelle ~~juomaa~~ ja minulle grape-juomaa. Lehtiä luettiin sekä jukeboxia ja vanhaa sofaveteraania kuunneltiin.

KÄMPILLÄ ruvettiin odottamaan iltaa kaljanjuonnin merkeissä. Levysoitin soitti MC5:n levyä hirvään lujaa. Jyri kehui Chic-yhtyettä ja kertoi Ratsian joskus soittaneen Nils Lofgrenin I Don't Wanna Know'ta. Se poikien mökki ei tosiaan ollut mikään Pink Floyd -tyyppinen maakartano. Tilaa oli vähän, levyjä, lehtiä ja muuta kamaa paljon. Lämmitäkin oli, kun ulkonakin oli lämmin ilma. Seiniillä oli hienoja julisteita.

KUUNTELIMME reggaeta, ja Jyri & Late keskustelivat siitä. Minä luin lehteä. Totesimme Ratsian LP:n olevan listalla sijalla 22. Ehkä se vielä nouseekin. Innoissamme selasimme Jyrin levykokoelmat läpi moneen kertaan.

SUURI musta auto tuli hakemaan meitä. Annoimme bensarahaa ja nautuimme Dolly Partonin kasetille. Seuravaksi naurettiin J. Honkavaaralle, joka lauloi Rattori Lupissa äänitetyllä kasetilla: "Musta on hauskenpää laulaa näppöniä valheita." Rattorissa oli ollut hauskaa. Lasse ihmetteli, mihin oikein oltiin menossa. Sitähän minäkin...

ELÄMÄJÄRVEN tanssipaikalla ei ollut ketään muita kuin me. Parin asteen pakkahanen piti kaljan kylmänä. Seisoskelimme ja puhuimme ja palelimme pihalla vajaan tunnin ajan. Sitten tuli linja-auto mukanaan koira ja kolme karvaista roudaria. Veimme kaljat ja Laten kalliin lainakameran pukuhuoneeseen ja rupesimme mekin roudareiksi. Olivat mukavia miehiä ne oikeat roudarit ja tietysti mekin.

YLEISÖÄ alkoi saapua paikalle. Tuttuja oli paikalla kiitettävän paljon, ja moniin ennestään outoihin ihmisiin kai tutustuttiin. Hölmöt järkkärit luulivat Latea ja minua oikeiksi roudareiksi ja antoivat ilmaiset leimat. Sekös nauratti. Pieni sali täyttyi ihmisistä.

KLOONIA myytiin kovasti. Huomasin olevani pystyvä liikemies. Late keräsi rahaa ja myhäili. Yöllä laskimme myyneemme 12 lehteä. Asiakkaista jäi mieleeni erityisesti iso parrakas mies, koska hän oli iso ja parrakas. Yleensä ottaen tytöt olivat innokkaampia ostajia kuin pojat.

RUDI Lukkarinen ilmestyi jossain vaiheessa maisemiin. Se merkitsi viimeisten kaltojen menoa. Rudi piirteli seiniin ja lauloi: "Rudi Rudi Rudi, I'm Rudi!" Jostakin löytyi sininen tussi, ja sillä taiteiltiin sosiaalitulojen (pinta-ala 3m²) puhtaaksi seinät epäpuhtauksiksi. Rudi oli iloisella tuulella ja tarjosi sisua ja lohjoja (=Iolut).

1980-YHTYE teki ilmeisesti hyvän keikan. Jos Latella on siitä selvempiä mielikuvia, kertokoon hän siitä. Hyvää bändiä ei kannata lähteä kuulemaan kaljailstin kanssa, silloin kaikki menee liian pian ohi eikä jaksa potota. Jälkeenpäin sitten vituttua. Jyrin mielestä 1980 ei ollut koskaan soittanut Pelkoa ja vihaa paremmin kuin Elämäjärvellä.

TASKINEN kävi tauolla pukuhuoneessa, mutta ei viihtynyt kauan. Koppi oli muutenkin täynnä kaikenlaisia ihmisiä. Late yritti menestyksestä saada kameraa käyntiin. Oli kuuma. Kaikenlaista tapahtui.

TUMPI on hyvä laulaja. Ihmisillä oli hauskaa eikä varmaan kukaan seisonut paikallaan. Mutta toinenkin setti meni ohi aivan liian nopeasti, eikä mitään erityistä jäänyt mieleen. Tai kyllä sentään! Viimeinen Tumpin laulama piisi oli Problemsin ekasinkun A-puoli Lama. Encorena tuli kaksi Pellen laulamaa piisiä.

RATSIAN pojat olivat olivat Aunolan Juhaa lukuunottamatta paikalla. Kuusjärven Pasi oli huolissaan Juhasta, sillä miehen olinpaikasta ei ollut kukaan tietoa, ja Ratsian oli määrä lähteä aamu-yöllä Lahtea kohti. Jossain vaiheessa huomasimme 1980:n bussin lähteneen. Jyri ja Rudi olivat menneet sen mukana, Late ja Minä emme.

IHMISET lähtivät koteihinsa. Söimme alennusmyyntimakkaraa. Vesi oli ilmaista. Tanssipaikalla oli enää muutama järjestyvän seuran ihminen, kaksi roudaria, ~~ja~~ Late ja minä. Toinen roudari kertoi tuttuja Maukasta. Kolmas roudari oli mennyt viemään 1980-yhtyettä motteliin eikä ollut vielä palannut.

VIIMEIN III roudari palasi ja sai haukut viivytteystään. Suoritimme pikaroudauksen ja lähdimme kohti Pihlajpääntä keskusta. Bussi, jossa istuimme, kuului Haukka-yhtyeelle, ei 1980:lle. Kaikkialla lojui roskia, tyhjiä pulloja ja lehtiä. Karvaisin roudari kehui Mustanaamiota kovaksi jatkaksi. Pääsimme bussin kyydissä pehille asti. Jätimme jäähyväiset ja otimme mukaan muutamia julisteita.

KOMPUROIMME pimeässä mökille. Siellä oli neljä ihmistä: Jyri, Rudi ja kaksi Oulusta 1980:n keikalle liftannutta tyttöä. Rudi oli edelleen nassulla tuulella ja sekoitti kaljaa, sinappia, maitoa ja omenamehua keskenään, kävi pihalla virvelöimässä ja kehui siinä sivussa Liisa Tavin levyä.

JYRI kertoi, kuinka Ratsiaa oli filmattu Elämäjärven erästä TV-ohjelmaa varten, jossa selvitetään, kuinka hyvät harrastusmahdollisuudet Putaalla on... heh. Tammikuussa siis tulee (tai tuli) Lontoon skidit TV:stä. En minä enää paljon niitä Jyrin luttuja muista. Kertoi se ainakin, miten oli tappanut Pasiin kanssa hiiriä ja miten Remu oli miksannut Ratsian Saapasjalka-rock-keikan päin helvettiä ja miten pikkutyöt keikan jälkeen haluavat viedä rinta-merkit muistoiksi.

JOSKUS kahden jälkeen tuli pihaan auto, ja sisään astui Ratsian manageri Seppo Pietikäinen. Juha oli löytynyt, ja poikien oli lähdettävä työmatkalle puoli kolmelta yöllä. Toivotimme hyvää matkaa ja kaikkea muutaakin hyvää.

AININ VAAN SANDO, ETTEI SE MITÄÄN HERKKUA VOLEVAN

ROCK'N'ROLL -TÄHDEN ELÄMÄKÄÄN. KYLLÄKIN AIKA KIVAA VÄLILLÄ.

SE OLI MEIDÄN EKA LEHDISTÖMATKA. KUTSUKAA MEIDÄT KYLÄÄN. AINA TÄÄLTÄ JOKU EDUSTAJA LÖYTYY. L. K. * KAHILAINEN (manag.)

VESIJOHTO oli jäässä, mutta tiskipöydällä oli ämpäriä vettä. Disperiiniä saimme Oulustaistytöiltä. Tytöt jäivät Pasiin huoneeseen nukkumaan. Late ja minä kuuntelimme Ypö-viittä, luimme lehtiä ja aloimme kerätä tietoja Kansankompostista Hilse-lehteä varten. Sitten kello olikin jo yli neljä. Minä valtasin Jyrin sängyn, ja Late nukkui lattialla lämmitimen vieressä.

AAMULLA heräsimme, joimme teetä ja kuuntelimme lisää levyjä. Sitten tuli kaksi miestä viemään pois käyttökelvotonta vesipumppua. Vanhempi kehui Jyriä kunnon pojaksi, mutta väitti Pasiä hulluiksi ja vaikkamiksi. Höh! Itse se äijä on hullio ja vaikkamika. Viimein ne lähtivät. Haukotutti.

LUKITTUAMME ovet kävelimme ylös harjulle Saabin luokse. Saab lähti oitis käyntiin, ja ajoinkin sitä tauotta Vaskikelloon. Saakka. Siellä söimme ruokaa ja kivosimme kurjaa jukeboksia. Syötämme ja kirottuamme jatkoimme kohti Haapajärveä ja Nivalaa. Tytöt lähtivät liftaamaan Ouluun. Loppumatka sujui aika nopeasti Undertonesia ja New York Dollsia kuunnellessa. Lasse jäi kyydistä kotinsa kohdalla, ja minä ajoin tyytyväisenä Nivalaan.

NYT kai voimme lukea itsemme kuuluvaksi todelliseen punk-eliittiin, kun olemme yöpyneet Ratsia-yhtyeen kämpillä ja tarjonneet kaljaa 1980:n roudareille ja itselleen Rudi Lukkariselle.

SE OLI PAULIN (=P.P.)

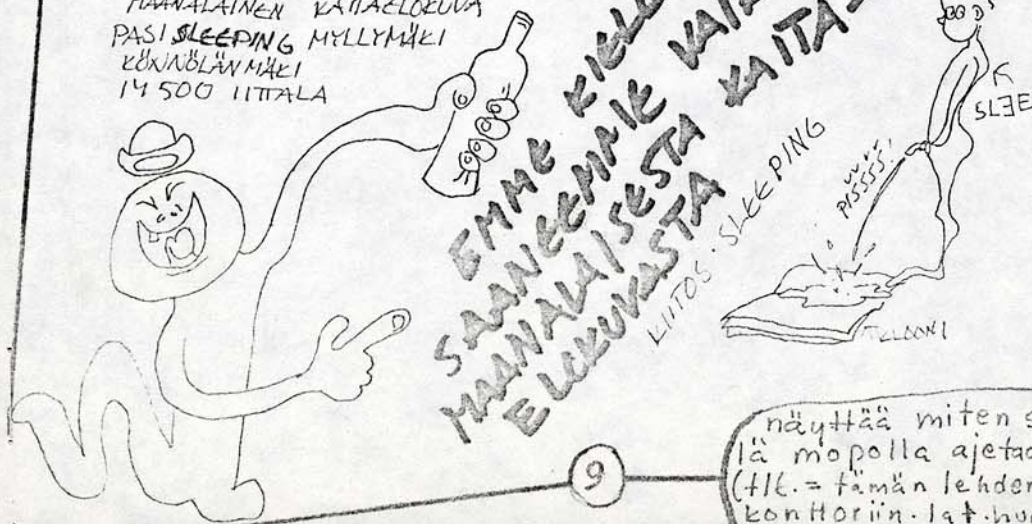
VERSIO TAPAHTUNEESTA. MINÄ HANU-

MAITTA

KÄSKETTIIN VITTUILLA: SIISPÄ SEURAAKKA NUMEROSSA SEURAA KOLMEN (3) SIVUN PILLUPARAATI.

SELITYS: EI SITÄ TARTE KEKSIÄ.

MAANALAINEN KATTELOROKU
PASI SLEEPING MYLLYMAKI
KOKOONLÄNNÄKI
14 500 IITTAALA

KILPAILU: Onko kuvan esittämä henkilö:

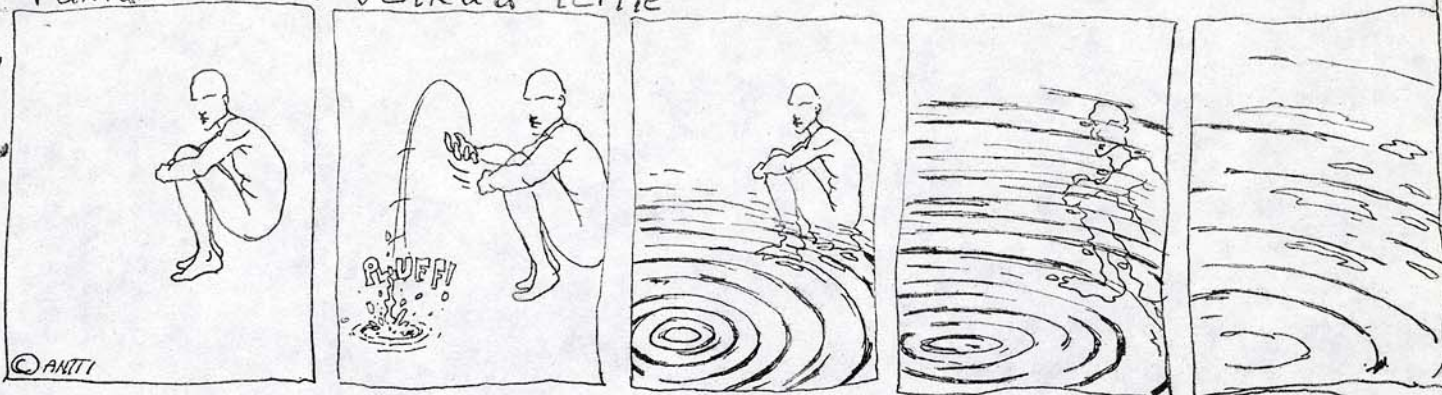
- I roudari (Ruusu)
- II roudari (Jlli)
- III roudari (?)
- iso, parra kas mies
- Late Komppi
- P.P. Kallio
- joku muu, kuka?

Vastaukset tlk.

Kuoreen tunnus:
"Annapa poika isän"

näyttää miten sil-
lä mopolla ajetaan"
(tlk. = tämän lehden?)
kon Horiin. lat. luom)

Tämän olemme velkaa teille

ALBERTO MORAVIA: Desideria

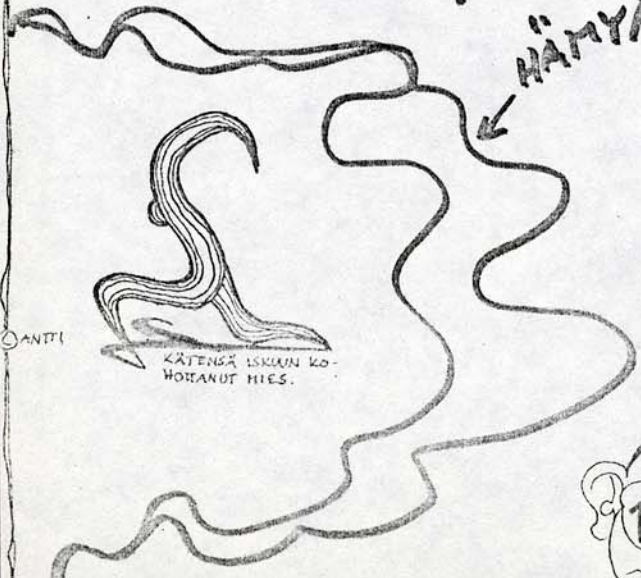
Kirjan juoni on seuraava: Tyttö nimeltään Desideria saa Äänen, joka määrää hänen elämänsä. Ääni vaatii tyttöä tekemään vallankumouksen, joka alkaa porvarillisen yhteiskunnan, rahan, kirkon ja perheen häpäisyllä. Se vaatii myös rakkauden häpäisyä.

Kirjan takakannessa sanotaan romaanin olevan idkään kirjailijan loistava dokumentti seksantoisesta ajastamme. En tiedä, onko melkein pä laskelmoidusti perverssiin erotiikkaan pohjautuvassa tekstissä mitään niin loistavaa.

SUOMESSA OLI SENSUURIASETUS V. 1950, MUTTA SE KUMOTTIIN 11.10.1971.

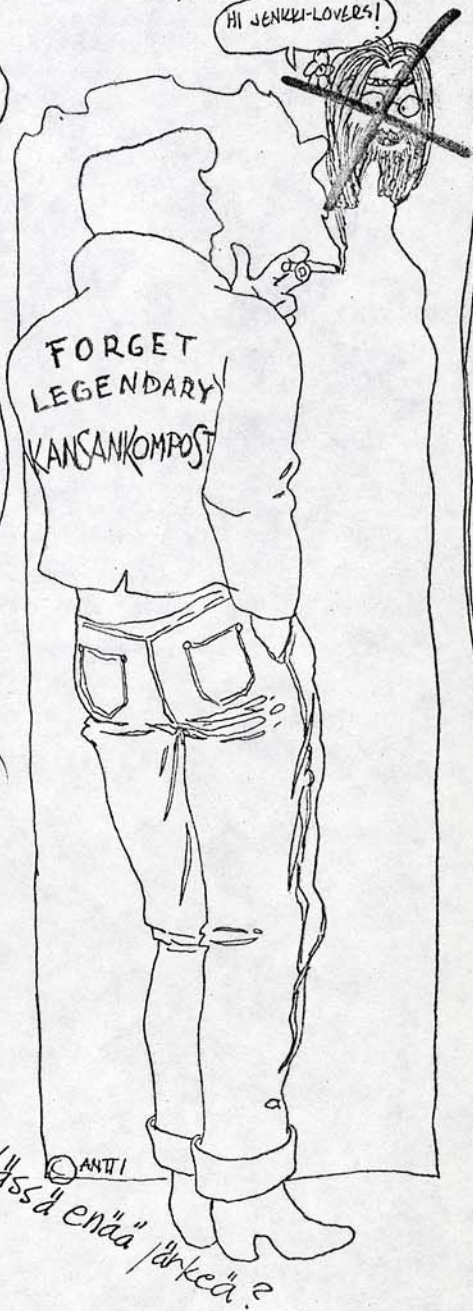
MIKS MÄ EN
OSAA PIIRTÄÄ
NIIN KUIN MAAN-
ALAINEN KAITA-
ELOKUVA?

HÄMYÄ

NAISVOIMISTELUA

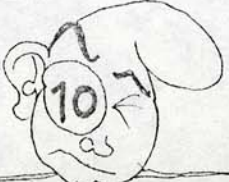
Onko tssä enää järkää?

FORGET
LEGENDARY
KANSANKOMPOST

HI JENKELI-LOVERS!

POJAT
KAIKKI LUKEMAAN DESIDERIAA, SIINÄ ON PORNOA!

★ KULTTUURI-SPECIAL! ★

MITÄN OJASTON KÄSIÄN KOTI SPECIALIUTTUJA KÄRILTÄ INHIMILLISEN ELÄMÄN
VÄLITÄ. KUNNOJAMIA KETÄN? USA-ILMOITUS PYYTÄ PALUUTETTA?

LIVE-SPECIAL!

- Jousimäki 21.11.1999 -

Niin & kuulin Ratsian karsimista
soittamansa kerran, ja myönteistä
on, että Ratsiankin alkaa jo tulla.
Ei kuitenkaan tylystä, ei ikänä!
Yhdeksän aikaa Volymia oli lii-
kaa ja turhan moni pösi kuultin
kahteen kertaan, mutta muuten kun-
sämaiden-keikka oli yksi parhaista,
mitä olen Ratsialta kuullut. Tietysti
oli kivaa, ja Nivalasta, Haapajörveltä
ja -vedeltä tulleet ihmiset pöyryivät
tai liikkuvat muuten nautkasti mu-
siikin tahdissa. Alkuausukkaat tyytyi-
vät lähinnä twistaamaan. Ratsian
kaikki uudet kappaleet (Täältä tulee
yö, Tämä hetki ja tulevaisuus etc) ovat
todella kovia, ja ne pitäisi saada
Plan levyille. Joskus muu vaan huolestuttaa,
tajuavatto kaikki Ratsia-fanit, mitä
niissä piiseissä sanotaan tai ovatko ne
edes kiinnostuneita siitä.

CINEMA-SPECIAL!

Nivalassa on kaksi elokuvaatteeria,
joissa esitetään keskinkertaisia,
huonoja ja helvetin huonoja elokuvia.
Eilen kävin katsomassa SUPERMANin.
Se oli sellaista hyvää viihdettä. Mikään
ei ole tylsempää kuin hyvä viihde...
Superman kesti 2 tuntia, ja siinä
oli 3 tai 4 hauskaa kohtaa.
Tekninen toteutus oli huippuluokkaa,
mutta juoni oli ikävä ja näyttelijät
surkeita. Onneksi tänään tuli TV:stä Victor
Flemingin ohjama satunnaisia IHME-
MAA OZ. Sen tekijöillä on ollut ammat-
titaidon lisäksi mielikuvitustakin.
Niin, ettei se tulkittakaan ihan paska
rakkinne ole. Nivalan elokuvaatteerien
ohjelmisto kyllä on 99,5-prosenttisesti
täyttä paskaa.

HILSE-SPECIAL!

HILSE on tehnyt toisen LP:nsä. Levyltä
esiintyy neljä yhtyettä, jotka esittävät
yhteensä 16 laulua. VAMBAALIT on rehti
rock-yhtye Hyvinkäältä. Vandaaleilla on
rujot kitarasoundit ja hyviä piisejä, jois-
ta paras on "Kaikkein komein". HURSKAAN
parhailta puolia ovat sanoitukset ja piisien
nimet. Laulajakin on oookoo, mutta bändi
soittaa toivotonta heviä. En jaksa kuun-
nella. FINNERIN "Elämää valheiden kes-
kellä" on miniklassikko, eivätkä kolme
muutakaan ole huonoja. Levyn suurin
(oikeastaan ainoa) yllättäjä on ratsiolai-
nen S.I.G. Sile ei muistuta mitään
muuta bändiä. Yhtyeen urkusoundi on
uuden aallon piirissä ainutlaatuinen ja
laulaja menee välillä melkein liian pit-
källe omaperäisyydessään. Kappaleet
ovat 3-5 minuuttia pitkiä, mutta ne
ovat erittäin pitkiä. Ainut juttu, mikä
minua vielä piiseissä taitaa, on hil-
seiden komeus ja täydellinen laul-
tusa.

TÄÄN OVI ON KIRJOITETTU PUHTAASI

KIRJALISUUS-SPECIAL!

- Erään kirjailijan -

Erään kirjailijan nimi on ALBERTO MORAVIA. Tämä
Alberto on italialainen. Erään hänen tekemän-
sä kirjan nimi on AUTOMAATTI. Se on novelli-
kokoelma ja se julkaistiin ensin Italiassa 1963
ja suomennettiin pari vuotta myöhemmin.
Automaatin novellit kertovat italialaisista
ihmistä, heidän elämästään ja ennen kaikkea
ihmissuhteista. Automaatti on kiinnostavin
lukumani lyhyttarinakirja. Alberto tekee
arkipäiväisetkin asiat jännittäviksi eikä
pitkittä juttujaan turhaan. Alberto Moravian
kirjat ovat pelkistettyä todellisuutta parhaim-
millaan.

xxx

Ernest Hemingway: Jäähdytys aseille (Johanna 2004)

Minä olisin halunnut arvostella Kollaa Kestään
LP:n jäähdytys aseille, mutta Rema ehtiikin
ensin. Nyt sitten arvioin lyhyesti E. Hemingwayn
saman nimisen kirjan. No niin: Helvetin hyvä
kirja! Kannattaa tsekata! Pöh. Ei kirjojen
arvostelu ole kovin hauskaa. Lukeminen kyllä
on toisinaan oikein kivaa. Siinä avartuu ma-
ilmankuva. Esimerkiksi korkeajännityksiä
ja Alastair Macleania lulessa voi matkata
halki kaikkien merien ja mantereitten ja
tappaa kaikenvärisiä ihmisiä. Voi JEE!

PRESS-SPECIAL!

Kuka on kuullut GLAD ALL OVER -lehdessä?
Glad oli rento & hyväntuulinen pääasi-
assa 60-luvun pop-musasta kertova fanzine.
Sen kolmessa ilmestyneessä numerossa
eni olla juttua mm.CCR:sta, Lovin Spoon-
fulista ja Dave Clark Fivesta. Ikävä kyllä
juuri kun lehti oli löytämässä oman lukija-
kuntansa, lähti toinen sen tekijöistä (Pekka
Koskivaara) Back Beat -lehteen. Enkä vain ku-
vittelen, mutta mielestäni Koskivaaran Back
Beat -jutuista puuttuu Glad All Over -aikojen
hauskaus ja innostus. Kun muut BB-miehet
ovat mitä ovat, on lehti jokseenkin yhtä
tyhjän kanssa. Glad All Overia sen sijaan
olisi tarvittu. Kehun vielä paria vuosialto-
julkaisua. NUUKA NAUTINTO on maailman
paras lehti. Jos olisin vanha hippi, sanoisin,
että Naukis räjäyttää tajuntasi. Naukik-
sessä on kaikkea mitä voi toivoa: vakavaa
ja hauskaa hupia, musiikkia, mantavia
sarjakuvia ja roimasti tyyliä. Älä lue
JOUKKOHAUTA, jos olet pahasti masentunut.
Masentaisit vain lisää. Musiikin lisäksi
JH:ssa käsitellään melkein kaikkea, mitä
maan päällä tapahtuu. Jutut on kirjoitettu
nyrkis ja elleivät ne pane sinua ajattelemaan,
on parasta, että palaat Aoba-levyjesi pariin.

PUOLUSTUSVOIMAT-SPECIAL!

Kun tämä sivu julkistetaan kaiken kansan
luettavaksi, mä olen jo kansalaisvelvollisuut-
tani suorittamassa. Teit isän astumaan! Jee!
tani suorittamassa. Teit isän astumaan! Jee!
Mulla ei siis ole kanttia saarnata, kuinka
järkevästi armeijaan meneminen on. Mutta
tarkennan. Ennen kuin sä teet saman tyh-
jän, kuin minä, mich, MIKSI sä menet
armijaan. Onko siitä sulle jotain hyötyä
tai onko se muu? Tai edes sulle isän-
maalle?

25.12.1999 KUN EI OLLUT MUUT TEKEMISTÄ
EIKÄ NUKKUAAN ENÄÄ JAKAHTO

TILTTI: SUORASELKÄINEN YHTYE

TILTTI on oululainen punkbändi, tarkemmin sanottuna Patenaiemestä. TILTTI on ollut kasassa monia vuosia. Alunperin kuitenkin soitettiin rhythm & bluesia ja nimenä oli MATCH-BOX. Sitten tuli punk ja sai pojat mukaan ja tekemään itse piisejä ja päämääränä on tulla omilla toimeen, joskin vierastakin kamaa käytetään. Valitettavasti tähän haastatteluun osallistui vain ANTTI, koska muut olivat pissalla.

BISNES: Kokoonpano?

ANTTI: ALI RIENTAMO laulaa, RANE HÄRKÖNEN kitaraa, JARI HALONEN on rumpali. ILKKA JUOLA kitaraa ja mä, ANTTI HEINONEN, bassoitelen.

BISNES: Tehän ootte tehneet demon tässä syksyllä.

ANTTI: Joo.

BISNES: Missä?

ANTTI: Meidän harjoituskämpällä Patenaiemessä. Me hommattiin sinne mixer ja muut raaka-ainetta.

BISNES: Esimerkiksi mitä?

ANTTI: Soittajia heh heh...

BISNES: Ootteko lähetelly sitä mihinkään levy-yhtiöön?

ANTTI: Joo, POKOLLE, mutta sieltä ei oo kuulunu mitään ja tuskin kuuluukaan.

BISNES: Miksei?

ANTTI: No kun ollaan pohjoisesta.

BISNES: Häh?

ANTTI: No pohjoisesta. Täällä on niin pirun hankala päästä levyttämään, mun mielestä etelästä olevilla bändeillä on helpompi päästä levyttään ku keikoille.

BISNES: Onko teillä dlu keikkoja?

ANTTI: On dlu ihan mukavasti, mutta nyt me ei tehdä keikkoja kun RANE on armeijassa. Me ollaan nyt treenattu uusia piisejä ja harjoiteltu kunnolla mut mun mielestä me ei vieläkaan harjotella tarpeeksi.

BISNES: Teidän piisejä väitetään hirveen pelle miljoonamaisiksi.

ANTTI: Joo, no kato ku PELLE on tehny niin saatanasti hyviä piisejä ja esim: jos haluaa tehdä piisin jossa on sanomaa siitä melkeinpä väkisellä tulee pellemäinen. Ja tota EPUTKI on tehny helvetisti piisejä eli jos tekee hauskan piisin siitä tulee eppu-mainen.

BISNES: Kuka TILTISSÄ yleensä piisit tekee?

ANTTI: No, mä ja ALI. Mä teen suunnilleen puolet, ja ALI puolet.

BISNES: Onnistunein sun tekemä piisi?

ANTTI: No toi "KAPTEENI KÄSKEE".

BISNES: Miksi?

ANTTI: No se kuvastaa mun armeijassa oloa aikaa ja sitä mitä mä siitä touhusta ajattelin.

BISNES: Mitä mieltä sä oot suomalaisesta uudesta aallosta?

ANTTI: Pirun kovaa. On niin helvetisti kovia bändejä ja kovia lehtiä.

BISNES: Esikuvat?

ANTTI: No ulkomaisista vois mainita: STIFF, LITTLE FINGERS, CLASH, MEMBERS, SEX PISTOLS, RAMONES ym. ja suomalaisista: PELLE, EPUT, KATSA, YPÖ-VILS.

BISNES: Tunnetaanko teidät muualla kuin Oulun ympäristössä?

ANTTI: Vähän. No ehkä parin sadan kilosan säteellä, mut yleensä meidät sekotetaan tohon TILT-ZEITUNG lehteen.

BISNES: Mitä mieltä oot 50-luvusta (uudelleen lämmitetystä)?

ANTTI: No, bisnes-miehet tekee rahaa sillä, noi jyrki hämäläiset sun muut paskat.

BISNES: Entä 50-luvun musasta (aidosta)?

ANTTI: No joo, sehän on tavallaan rokin perusta, mut ne on jotenki elämälle vieraita ja täynnä rotuennakkoluuloja ja tällaiset jutut me jätetään muiden huoleksi.

Tässä osassa kuultiin Tiltti-yhtyeestä laulaja Ali, basisti Antti ja rumpali Jari.

-Tämän jutun teki Bisnes kauluisasta Niuko-lehdestä.

= NIVALAN TUISKULA =

LAUANTAINA 19.1. kello 20.30 - 01.00. Nyt räjähtää SUOMEN UUSIN "SENSAATIOMAISIN" SHOW...
ISO SALI: Kevättalven huipputapahtuma, alnoalaatuinen.

MAUKKA PERUSJATKA ja SOTA APATIAA VASTAAN

Suuri ohjelmaryhmä
"tämänpäivän aallolla". Näe koe tämä on sensaatio III. Liput: 20,-

Ekana kolahti päähän ra-
ha. Nyt tehdään Maukasta
rahaa. Lulekaa toi lentä-
mo, niin tajuutte. Tosiasi-
assa järjestäjä oli se sil-
mään sahuri, eikä Maukka-
jengi. Maukka sanoikin jälke-
npäin olleensa tietämätön tällas

sestä. Liput 20mk ja bändi soittaa 45 min. + encores = 1 h.
No, ei ohjelmistakaan olis ollu sen enempää, joten ei ihme,
että välillä tuli sellaset "Tapani Kansa -show" - Fiilikset.
Alussa pyöri disko. N. 23.00. Lavalle tuli miehiä monta.
Soun dien löytymisen jälkeen alkoi lavalta-jo levyttä tuttu biisi-
kuulua instrumentaali: "Intro". Sitten sytyivät valot ja
Maukka repi ketjuttoman Partnerinsa käyntiin. Toka biisi oli
siis "säpinää". Loput biisitkin olivat älpeeltä tuttuja. "Herneen palot"
oli ainut älpeen biiseistä, jota ei esitetty. Bändin kok.pano oli
Senraava: Maukka: laulu, Ralf: kosketin, Namilo: viulu, laulu;
Jimi Sumen: kitara, laulu; Jukka Orma: kitara, laulu; Keimo Hir-
vonen: rummut; Vexi Kumpula: basso (ja kännissä kuin anka taikana)
ja Hepa Halme: saxofoni. Taustalaulajat eivät olleet mukana, ikävää
tää oli bändin eka keikka H:gin ulkopuolella. Ilmassa olikin sentakia
pienää hermostuneisuutta. Erityisesti rumpalille kiitokset, se soitti
hyvin ja rumpusoundit oli valtavan hienot. Pikku tyttöjen (ja vä-
hän isompientkin) reaktiot oli samaa luokkaa kuin edellislauantai-
na Teddy & the Tigersin esiintyessä. Ihon tosi. Hyvinhän se
loppujenlopuks meni. Kiitos vaan. Älpee ei oo sellanen kuin esmes
Ratsian & 1980:n älpeet. Sitä voi olla kuuntelematta. Toisest-
ta se vaatii syventymistä, tuntuu paranevan kerta kerralta.

date Kouppi

KLOONIMIES

BYROKRAATTI

KERROTAAN SEMMONEKIN SATU KUN EI OLE MUUTAKAAN TEKEMISTÄ. LEHTIKÖ TURHAUTTA, SANOI
JOKU. MUTTA MINUSTA LEHDISTÖMATKAT ON MUKAVIA. (NYT HUOMASIMME KOKO TÄMÄN TOHTUN
VÄKINÄISEKSI JA ERI HAUSEKSI: TAITAA OLLA KLOONIN LOPPU LÄHELLÄ. KAIKKI
MUKAAN HAUTAJAISIN!)

KUNNIOITAVASTI:

PÄÄTOIMITTAJA

Lars Voulc

ALAPÄÄTOIMITTAJA

Antti Vartiainen

"MAAILMATA KATSAUS"
OSA 4.

FLYWHEELS

ON: PENTTI HAPPO (LAULU/SOLOKITARA)
SEPPÖ PURANEN (LAULU/KITARA)
RAIMO HAPPO (BASSO)
REGO HAPPO (RUMMUT)

Koti paikka REISJÄRVI.

Kaverit on soittaneet yhdessä vajaan vuoden. Musiikki suuntauksena Pop-musiikki, Flywheels nimittäin soittaa sitä laipasta laitaan. Ilmeisesti omien tyylin etsiminen on syynä tähän pieneen linjatunnukseen. Flywheels ei ole tehnyt vielä toistaiseksi keikkoja kuin pari, joten hommahen on vasta alussa. Tässä vaiheessa ei siis ole syytä kritisoida Flywheelsiä sen kumminkin. Annoastaan voisi sanoa että jää kappamaan jotakin tiettyä linjaa sekä tukevuutta esityksiin. Positiivista on huomata että kaverit soittavat suunnilleen sitä mistä ne itse pitävät, vaikka se nyt ei olisi kaikkien mielestä just sitä "oikeaa" tai "hyvää" musiikkia.

Hieman BURNSISTA NIIVALASSA 9.2-80

BURNS viikdoinkin lähistöllä, eikä sen kummempaa kuin NIIVALASSA. AUTO TÄYTEEN PORUKKAA JA KEULA KOHTI TUISKULAA. BURNSIN OLI MÄÄRÄ SOITTAA NIIVALAN ISON, RUMMIN JA TUOTOISAN TANSSIPAIKAN PIENESSÄ SALISSA. ISOSSA SALISSA OLI JOKU ILME USALINEN DISCO BÄNDI. TYYPIT PITIVÄT "SOUTA" JA "CONGO" MEININTÄ PÄILLÄ AIKA LAHJAKKAASTI MUTTA EISITÄ SEN ENEMPIÄ KUN EN KUUNNELIUT SITÄ KUN MUITAMIN BURNIN VAI. BURNS OLI KERENNYT SOITTAA JO VUODEN EHTIN KUN TALVIN PEKALLE, JOTEN ODOTELEMMME TÄMÄN LOPPUMISTA BURNIN PUOLELTA. Jatkunec sivulla

→ BURNS SAAPUI VUONEN LAVALLE JES, SOITTO KUULOSTI IHAN KULTA (PÄIKKÖSTÄ ILMASTI) MUTTA KUN KUMMINEN BIISIN JÄLKEEN SE KUULOSTI VIELÄ LAULAJIT EI BIISEISTA JAKSANUT KUNNI INNOSTAA. LIKA BIISIN SAMAUKAITA SUUS. SOITETTUNA SUHT TALAPÄÄJÄSTÄ OLI BURNSIEN HEIKKO KOHTA (AINAKIN TÄHÄ KEIKALLA). VANHEMMAN EPPUJEN BIISIT JA OMA VAAK TILALLE, SIIKÄ NE Ovat TOI. HYVIÄ. (SINÄ O'IT PAROMPI NUORI.) ON AINAKIN MUN SUOSIKKINI, URKU OSUDET KULKEE, JA NE ON SOVITETTU HYVIN TÄHÄN BIISIN SOPIVAKSI. SE OLI ERÄS KEIKKA MONIEN JOUKOSSA, JA VAIKKA MINÄ NYT OLINKIN HIEMAN PETTYNYT (BIISIVÄHÄN) NIIN AINAKIN TYTÖSILLÄ LAVAN EDESSÄ MENI KOVAA, ETTÄ SIITÄ...

—KEMPPU—

← Ali Rientamo ja Tiltin kitaristi Rauno Härkönen.

Niuko on hyvä lehti!
os: PL 10, 86600 HAAPAVESI
hinta 5 mk.

Täh! on lehti.
os: Kp. 2/19A, 74510 Peltosaari
-5mk-

Rutina on lehti, jota tekevät Rattlersin pojat. Osoite: Lumparlankatu 18 B, 21200 RAISIO. hinta on 6 mk.

Pieni-ilmoitus Rema myy levyjä. Listat vastauspostimerkillä saa osoitteesta: TUOMO RENFORS, VASTUKSENKATU 10, 85800 HT: JÄRVI

Terveisiä Pauli kalliolle armeijaan!

Suuri-ilmoitus

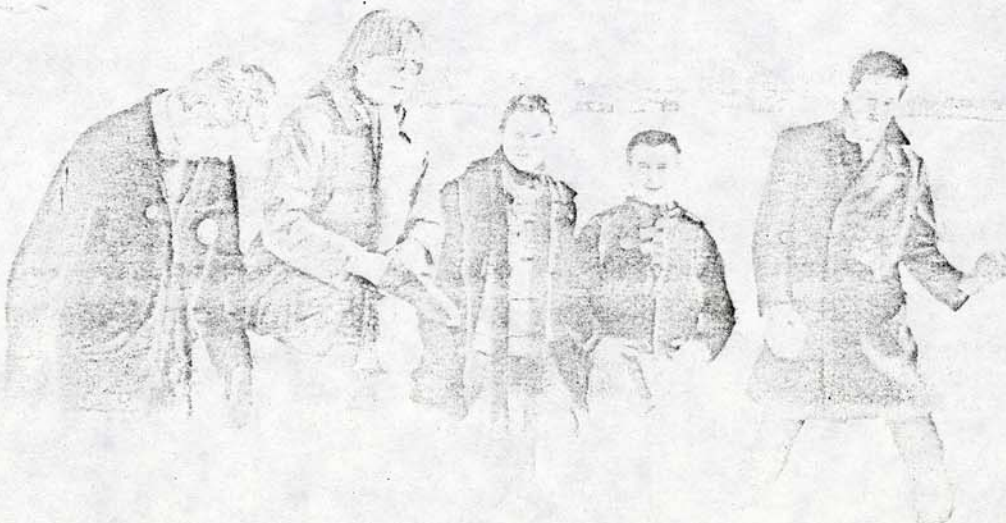
Kloonit n:o 4 voi ilmestyä kesäkuussa, jos hautajaiset epäonnistuvat. Osoitteemme on sama.

Tilt-Zeitung on erittäin hyvä lehti.

Ei mitään punkkia, sanan tavan omaisessa merkityksessä. Osoite: BOX 707

90140 OULU 14

Terveisiä vaan kaikkien kivojen lehtien kivoille toimittajille!

Rattlers: vas: roudari Rippe, Jouni: basso, Mike: kitara, Rinko: baulu ja Jaska: rummut

BE STIFF-TOUR

NIVALASSA 15.3

Pieni sali melkein täynnä! Mitä tämä on?

No, se on **OLE JÄYKKÄ**-kiertue. Mukana mm. **Matti Mätä & SS**, **Hannu Miltari Raaka Voima**, tyttöbandi **Kissalle ruokaa!** (hengessä mukana). Lohdet: Ufo, Täh?, Jlonpilaaja, Lehemä, Anonyymi mustetahra, Pimppasanomat. Tyttöjä. Kuskina Suorsan Allu. © MARITA JA LATE

Raaka Voima oli jotain sellaista, mitä kuvit-
telen punk-bändien olleen v. 77 ja -78.
Muutaman kappaleen ajan se meni läpi,
se tuntui rajulta etc. Sen jälkeen kiin-
nostus lopahti. Silloin he jo lopettivat
kin soiton, ja seuraava bändi oli **Han-
nu Miltari**. Toivottavasti se ei ollut
bändin paras keikka, jos oli niin ei
mitään.

OLE JÄYKKÄ-kiertueen tunnetuin esiintyjä
oli **Matti Mätä & SS**. Silmiinpistävintä oli
poikien rento ote, turha kiire pois.
Kukaan ei jännittänyt, varsinkin **Iso-
Kersa** oli lavalla omaa luokkaansa. Yhtä
notkeaa ja nopeaa lavamiestä on tur-
ha etsiä. Kumminkin joku löytyy.
Aluksi ne soitti omia biisejään, no-
peita, tyylikkäitä punk-sahauksia
("Minä rakastan sinua", "Koirat",
"Aku Ankka", "Viisaat vanhemmat",
"Vihaan tekniikkaa", "Hämyjä"). Ei
mitään uutta aaltoa, vaan **PUNK-
ROCKIA!** Kun omat biisit loppuivat
soitettiin **Ramonesta**, tietysti. Se
oli rajua se, enkä yhtään ihmettele,
vaikka jotkut eivät pitäneetkään
siitä. **Matti Mätä & SS** on sellainen
ota - tai jätä - orkesteri. Niin soitti-
han ne Eppujakin: "Nipa" ja "Räävä-
suut".

Meillä oli tarkoituksena tehdä haastattelu
Matti Mädestä, mutta jotenkin vaan siitä
ei tullut mitään. Yritettiin mm. baarissa,
missä oli niin kova melu ettei siellä
juuri ketään haastateltu. Jotain sentään
saatiin. (Kuvatkin epäonnistuivat paria,
kolmea lukuunottamatta).

Seuraavassa **Iso- ja Pikku-Kersa** piir-
tivät (no, Asko tosiaan silloin piirsi
meille, muttei me viitsitä jäljentää
sitä kivaa koiraa tähän, ei se ois
samaa) ja kertovat itsestään.

"Tota, mä oon Kersa. Tota, esikarsinat,
ne oli surullista vie: täyttä tärkeilyä +
kilpailua. En minä tykkää ku ne kaikki

oli niin vakavia ne yhtyeet, 11 yhtyettä
oli siellä. Ne oli ravintola Rattorissa.
Tota, äh, mä olin monta kertaa on-
nellinen, tylsää + kivaa. Sitte meillä
oli 2 pantiä Pannaan + M.M. & SS.
Voi en mä jaksa kertoa. Sitte ny mä
hiihtolomalla oon. hiihtäny, Fun Fun!
Voi, mä kerron runon: Yht'äkkiä
Punkki yhtyeet oli shit. Silten mä
tykkään hippimusasta (kiitos Sark-
kinen!). Se voi, niin edelleen. Ole
jäykkä."

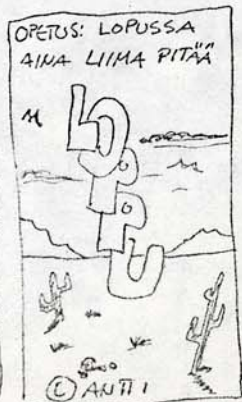
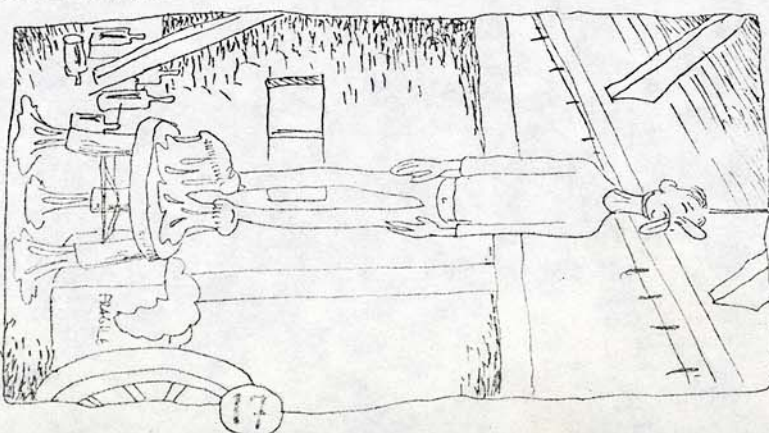
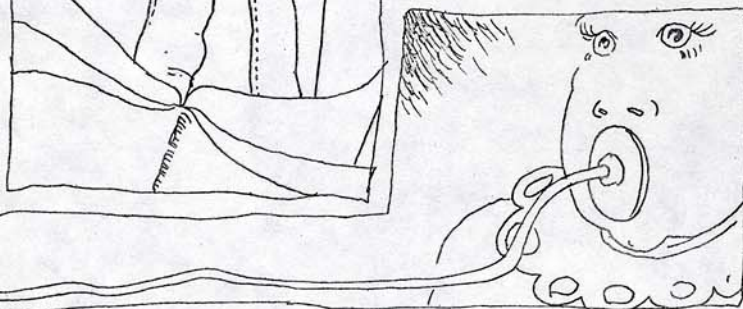
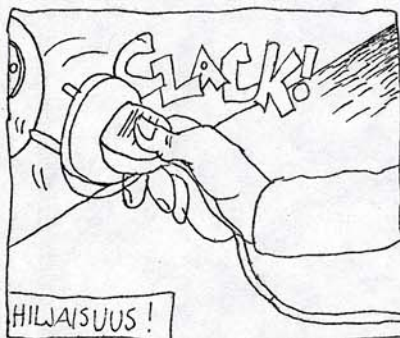
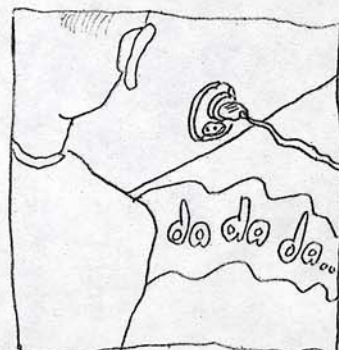
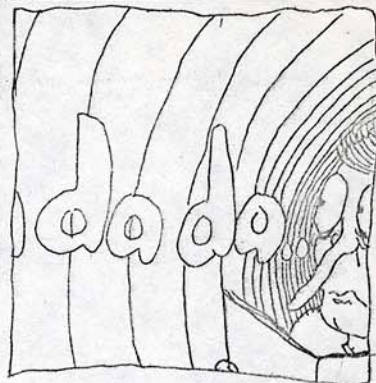
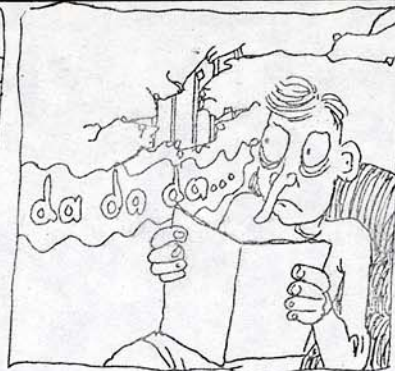
"Olen **Pikku-Kersa**. Vittu me ollaan
monesti vitun paska panti joskus
ei. Oulussa ei oo paljo hyviä pante-
jä. Olen kyllästynyt (klise) punk-
rokkareihin, ne on monesti ihan
tavallisia junteja. Ei onneksi kaikki.
Mitäpä muuta, on nälkä. Joslla-
Kersalla oli kalju pää vähän aikaa
sitte, koska sillä oli rakkaussuruja.
Joo mä lopetan. Hyvää jatkoa.
Hei..."

Matti Mätä & SS:
Pikku-Kersa kitara
Iso-Kersa laulu
Penu basso
Espe rummut, **Martti** kitara

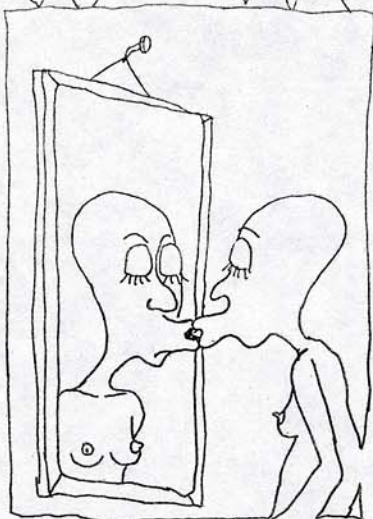

RAAKA VOIMA, KERSA YH.

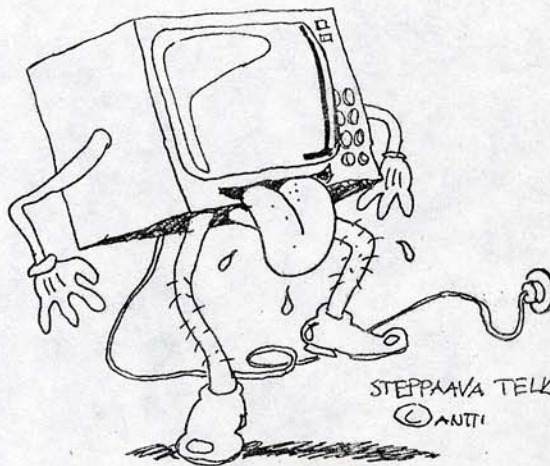
ARKIPI-
VÄN REA-
LISMIA

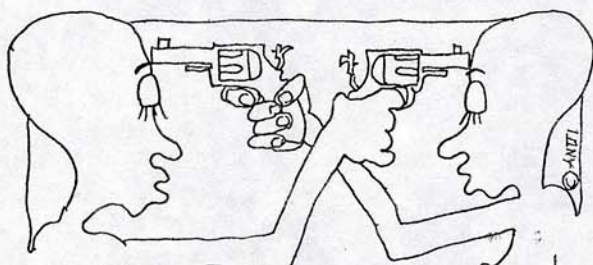
SALAISET VAKAVAT SIVUT!

SUDELMA © ANTTI

STEPPAAVA TELKKARI © ANTTI

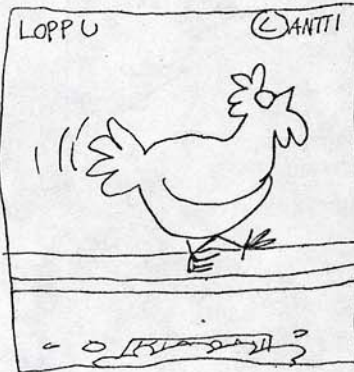
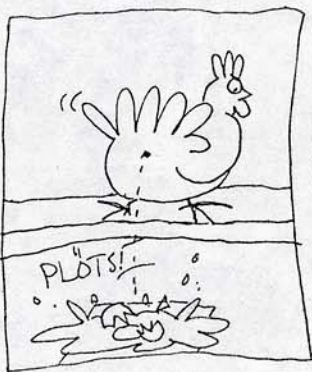
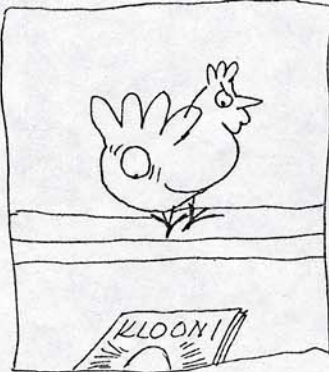
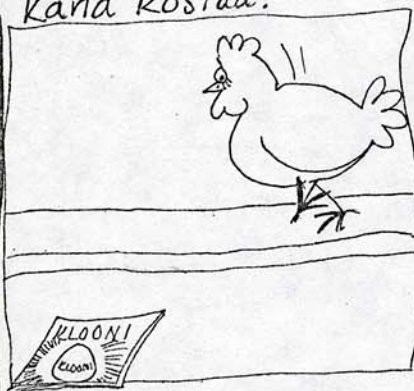

Rakkautta on...

PUPULLINEN PÄIVÄSSÄ
PITÄÄ PETOHYÖNTEISET
LOITOLLA!

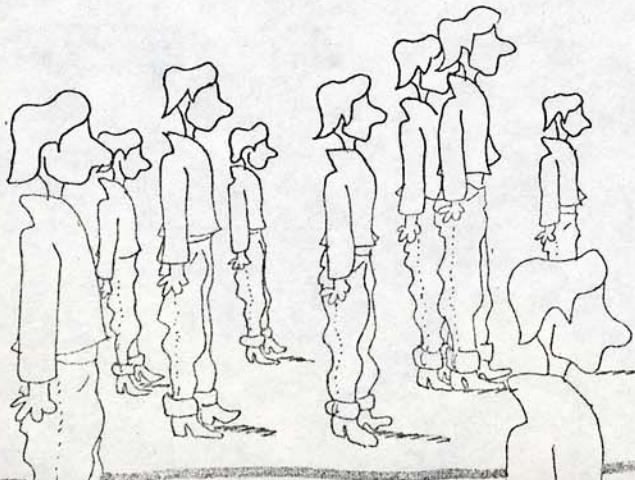

Kana kostaa:

LOPPU

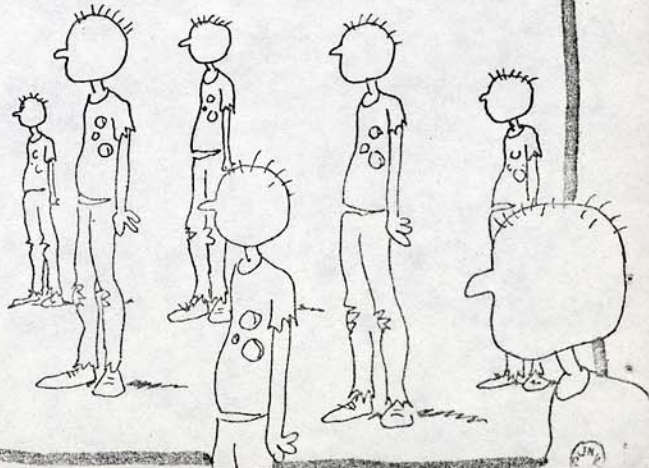
© ANTTI

NOONATTI

NOONATTI

NOONATTI

RATTLERS

Veksi haastatteli, Lema purki nauhan.

Rattlers on Raisiolais bändi Turun lähistöltä, Ratlerseilla oli mainio keikka 8.3 Haapajärven Kaunistossa. Rattlers soitti settinsä todella rajuun tyyliin. Rattlersin musiikki on vaihtelevaa ja kappaleissa käytetään mainiosti tempon vaihdoksia. Rinko on mainio lavaesiintyjä ja sita kuvasikin hyvin Tiltin Ali Rientamo sanomalla: "Rinkon jalat on ku taikinaa". Ne harvat jotka olivat kuuntelemassa Rattlersia Kaunistossa saivat kokea todella kuulla mainion esityksen. Olihan paikalla toki muutamia Heavy-Hölmöjä, mutta heidät hoiteli Tiltti omalla tavallaan. Rattlers tullaan näkemään Oulussa pop-yhtyiden SM-kisoissa, jotka pidetään 29-30 päivä Pyrinöllä, sillä he selvisivät välikarsinnoista loppukilpailuun. Toivotaan että Rattlers voittaa Suomenmestaruuden, sillä he ovat sen ansainneet. Jos he eivät voita, niin minä syön pääsylippuni. Harjoittelin jo lipun syöntiä Kaunistossa, mutta toivokaamme ettei minun tarvitse tehdä sitä enää. Rattlersin pojat antoivat haastattelun Veksille. Hehän olivat Pylkön veljesten luona yötä, josta kiitos Veksille ja Pöllille ja tietenkin Pylkön Elsalle, joka piti pojista hyvää huolta. Ja nyt sitten itse haastatteluun.

VEKSI: Kuin kauan te ootte soittanu yhdessä.

RINKO: Tällä kokoonpanolla neljä kuukautta.

VEKSI: Millaisia miehistön vaihdoksia on ollut.

RINKO: Viime kesänä soitettiin vielä sellaisella kokoonpanolla, missä oli Sigin jätkeä kolme kappaletta, mut sitte lähti rumpali ensin vetämään ja Jaska tuli rumpuihin ja sit lähti basisti ja Jouni tuli bassoon.

VEKSI: Mitä tykkäsitte soittaa Haapajärvellä.

RINKO: Pahuksen kivaa.

JASKA: Oli vaan vähä porukkaa, se olis ollu vielä hauskenpaa jos olis ollu täys sali. (Niin olis ollu. Lat. huon.).

JOUNI: No oliko kivaa. Yheisnauraa.

MIKE: Ensimmäisen kappaleen jälkeen mäkin vähän pogosin, mutta. (Loppulaude hukkui yleisen naurun alle. KILPAILU: Arvaa loppulause niin voit voittoa yön Pöllin kotona. Oikeat vastaukset julkaistaan Klooinin numerossa 20/3897.

VEKSI: Mitä sinä teet tässä bändissä.

RISTO: Mä roudaan.

RINKO: Ja miksa.

JASKA: Se menee nyt miksaus ja roudaus kurssille.

RINKO: Se on hyvä roudari, vaikka ei se ehkä kaikkea tiedä miksaudesta.

JASKA: Se on maailman nopein roudari.

RINKO: Ja se on niin nöyrä, lisäksi hän on niin luova henkilö, vaikka onkin välillä vähän hidas.

JASKA: Se on harkitsevaisuutta.

RINKO: Hän on hyvä ihminen.

VEKSI: Pitääkö paikkansa, niin kuin väitetään, että hän omaa hyvät unenlahjat.

KAIKKI: Kyllä.

RISTO: Ei se nyt ihan niinkään ole.

MIKE: Risto herätys.

RISTO: Öö.

VEKSI: Teillähän on kaikki melkein omia kappaleita. Ketkä niistä tekee.

MIKE: Jouni on tehnyt yhden sävellyksen, se joka me eilen soitettiin, "Munhan lumaraan".

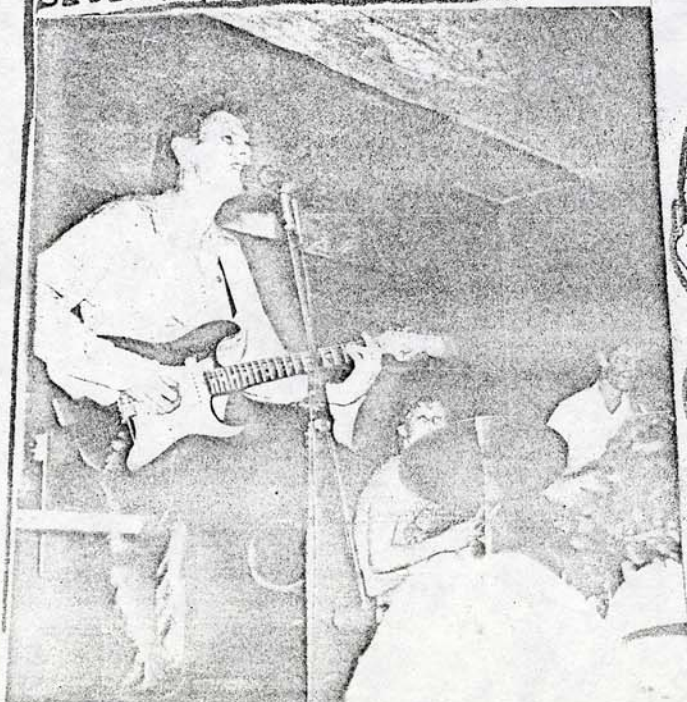
JOUNI: Olen tehnyt yhden soinnun ja yhden sanon.

RINKO: Suurin osa niistä biiseistä mitä eilen tehtiin oli mun, ainaki teksteistä, mutta nyt on ruennu Mike tekee tekstejä.

JASKA: Mul on toisella näiden tekstejä.

Olin jo päättänyt, että kukaan ei arvostele 1980:n keikkoja, koska se on niin TAVANOMAISTA. Mutta mä itse lankeisin. Siinä oli jotain sellaista, jonka luulin jääneen jo kauas menneisyyteen. Nuorta voimaa, intoa, liikettä, aitoa räppäys-mentaliteettia, rakastavaa voimaa yms. toivat lavalle mukanaan uusi basisti Sami Takamäki (ex-) ja uusi kitaristi Andy McCoy (ex-Briard). Mä en tiedä miksi Stefan on lähtenyt, enkä päässyt kyselemään siitä mitään. Ihmisetkin olivat villeinä, koska se on muotii. Ekan setin lauloi Pelle. Uusia piisejä oli muutamia, mieleenjäävin oli reggae "Tänä yönä vieh sut pois". Setti oli lyhyt, nähtävästi piisejä ei ole vielä tarpeeksi. Toisen setin lauloi Tumpppi kuten tavallisestikin, ja aina vaan parani. Uusia piisejä mm. "Lännenmies" (kai?) "Alä äiti itke" ja sit ne esitti 'loistavasti' ton vanhan "Katupoikien laulun". Problems on kuulema soittanut sitä joskus Tavalla. Kaikki vanhat suosikit kuultiin: "Lama", "Tahdon rakastella sinua" (se on hitti!), "On hyvä fiilis", "Mä haluan mennä" etc.

BLUESOUNDS NIVALASSA:

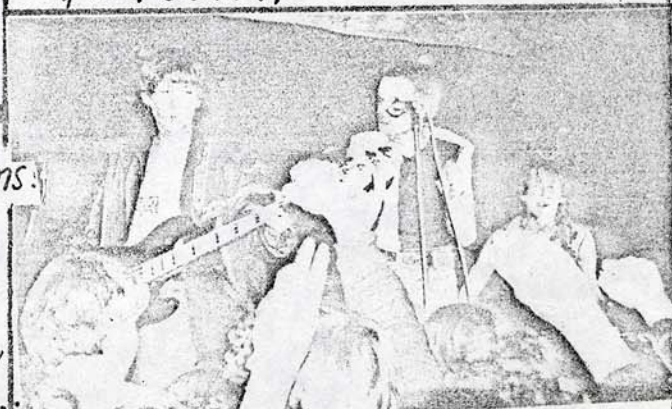

Vas: Dave Lindholm, Zape Leppänen ja Ari Vaahtera

1. encore: Whon "My Generation". Mun sukupolvi totta tosiaan, meidän kaikkien. Tehdään sillä jotain hyvää. "My Generation" oli jotain sellaista, jota en muista nähneeni. Koko ajan kaikki liikkuvat, hymyilivät ja irvistelivät. Soundit olivat kohtalaiset Rubberduckin kitarasoundin katoamisen huomasi, mutta ei se pitkästi haitannut. Vieläkin on hyvä olo vaikka keikasta on kulunut jo yli 12 h. Kiitos kaikille. Loppulausahdus: Jos tää bändi, 1980, kehittyy ja muuttuu koko ajan tätä nykyistä vauhtia, niin mihin se päättyy?

Dave Komppi

Lisäys: Sami Takamäki soitti ennen helsinkiläisessä Suopuhtyessä.

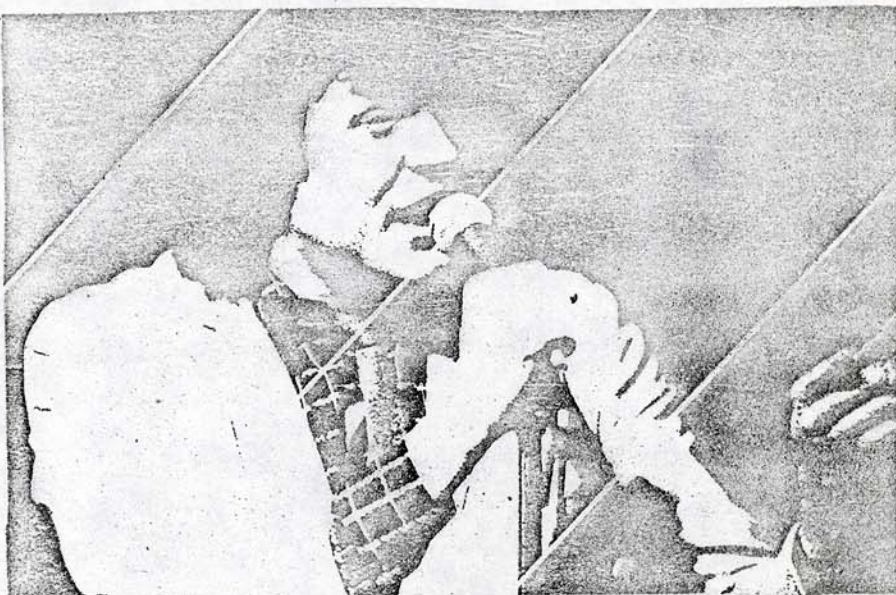
Vas: S. Takamäki, Pelle, Andy McCoy.

P.P. KALLIO ARVOSTELI BLUESOUND-SIT, LÄTE KUVAS KUMMATKIN.

LOKERON PUNKIN TEREMA LOKEROITUNUT LIVE-ARVOSTELU
PP KALLIO
DAVE LINDHOLMIN Nivalaan-tulo oli saanut lähiseutujen viimeiset pitkätkat tehokkaasti liikkeelle. Kyllä heillä olikin hauskaa. Dave soitti irtotaisen ilmevästi ja... heh... lennokkaasti, kuten myös rumpali ja basisti. Ikävä kyllä minä en taida enää koskaan oppia pitämään näistä hyvinsoittavista suomenamerikkalaisista, kun niihin 16-vuotiaana kyllästyin. Ei hyvin soittaminen minunkaan mielestäni mikään rikos ole, mutta kun piisit ovat pitkiä ja ikäviä, on samantekevää soittaaanko ne hyvin vai huonosti. Ja paskat! Minä ainakin tulen tuolloisesta löysästä laid back-musiikista saatanaa huonolle tuulelle. Ei Daven bändi silti yhtä tylsä ollut kuin Kojo. En minä kuitenkaan jaksanut jäädä seuraamaan toista settiä, vaan menin autoon kuuntelemaan Peter Toshia ja New York Dollsia ja Ypö-viittä.

theINMaTES ~ Viuhdeltä Varttuneille

Enpä keksinyt tuon typerämpää otsikkoa. Muuta typerää tässä jutussa ei olekaan, sillä Inmates on todella kova bändi soittamaan rokkaavaa rhytm- & bluesia. Toistaiseksi Inmates on tehnyt kaksi tyrmäävää sinkkua ja erinomaisen olpeen. Nuo singlet olenkin jo ehtinyt kenna kloonissa. FIRST OFFENCE-LP:tä en omista, mutta äänitte-
lin sitä radiosta 20 minu-
tin verran. Nytsitten yritän saada teidät uskomaan, että Inmates-musa on inas-
tuttavan venelistä rytinää.

Ennen kuin Inmates teki ensimmäisen keikkansa vuoden 1978 keväällä, oli bändin jäseniä ollut mukana mm. sellaisissa lontoolaisbändeissä kuin Flying Tigers, Ronnie and the Biggs ja Cannibals. Keikkoja oli tehty klubeissa, pubeissa ja vankiloissa. Alkuvuodesta '78 Cannibalsista tuli parin miehistönvaihdon kautta Inmates. Alkuaikoina kaverit kävivät päivisin töissä ja iltaisin soittivat hyvällä menestyksellä monien punk-bändien lämmittelijöinä. Hyvien keikkojen myötä maine tietysti kasvoi. Väiteltäin, että hyvänä iltana Inmates rokkaa vaikka Graham Parkerin & Rumourin lattiaankakoon.

Inmatesia kuunnellessa on mahdotonta istua paikallaan. Jos jokin on tanssimusiikkia niin tämä! Noin puolet keikka- ja levytysmateriaalista on lähtöisin kitaristi Gunnin päästä. Toinen puoli koostuu hyvällä maulla valituista r&b-, soul- ja esipunk-piiseistä. Ja kun Gunnin originaalit ovat samaa tasoa lainapiisien kanssa, on Inmates ehdottomasti yksi vuosikymmenen vaihteen lupaavimmista bändeistä.

Rumpalin vaihtumista lukuunottamatta on bändin kokoonpano sama kuin aloitettaessa. Bill Hurley laulaa, Pete Gunn soittaa soolokitaraa ja tekee piisejä, toinen kitaristi on Tony Oliver ja rytmisektion muodostavat Ben Donnelly (basso) ja Jim Russel (rummut). Miesten keski-ikä on jotain 25 vuotta.

Vaikka Inmates muistuttaa joitakin 60-luvun brittiläisiä r&b-yhtyeitä, on turha puhua nostalgista. Nämä tyypit eivät välitä muodista, vaan soittavat musiikkia, jota rakastavat. Esikuvia löytyy lähinnä soulista ja 60-luvun autotallipunkista. Vaikutteita ovat antaneet esimerkiksi Otis Redding, Sam & Dave, Wilson Pickett, Standells, Seeds ja Leaves. Kun tähän lisätään roiskaus uuden aallon energiaa ja koko seos soitetaan tyylikkäällä 80-luvun alun soundilla, syntyy loistavaa musiikkia.

Inmatesin eka single Dirty Water ilmestyi viime kesänä pienellä soho-merkillä. Kyseessä oli erittäin sähköinen versio yli kymmenen vuotta vanhasta Standells-hitistä. Sitten levyfirma vaihtui Radariin, jonka välityksellä ilmestyivät loistava single The Walk ja LP First Offence. Nykyisin Inmates levyttää Warner Brothersille, kun Radar meni nurin. Alunperin singlet & LP oli tarkoitus levyttää jossain pienessä studiossa ehkä monona (kuten Dr. Feelgoodin eka LP), mutta lopulta bändi uskaltanut tuottajansa Vic Maillen johdolla moderniin 24-kanavaisen studioon. Maillen ja Inmatesin yhteistyö tuotti komeaa musiikkia, enkä usko laadun vasta-
kaan heikkenevän.

KUVISSA (YLHÄLTÄ ALAS) BILL HURLEY LAULAA, INMATES LÄHDÖSSÄ AMERIikkaan JA INMATES MENOSSA PUBIIN(?) SOITTAMAAN ROKKIA.

Kirjoitti, kuvat leikkasi & liimasi Pee Pee Kallio

KLOONIN DISCO PALSTA @ PÖLLI

Diskijukat varokaa ELMUSA" edellinen varaus
uki eräässä disko-julkaisussa ja perustelujakin oli.

Itse voin sanoa olevani
räänlainen puoliammatti-
ainen diski-jukka. Toimin
diski-jukkana eräässä pai-
kalisessa ravintolassa, mutta
äskinen ilmaus (tuolla ylhäällä)
ei saanut ainakaan minua
varovaisiksi, Toimin samalla
Haapajärven elävänmusikin
yhdistyksen (HAAMUN) hommissa
eikä mielestäni ELMUT ole
lainkaan niin pelottavia
kuin ko. lehti halus väittää.
Mielestäni asia on hieman
toisenlainen nimittäin juuri
ELMUTHAN tuovat esille uusia
bändejä ja samalla nämä
uudet bändit voivat par-
haassa tapauksessa päästä
jopa leuyttämään ja jos
diskijukka on oikein kunnolla
pukaansa seuraava - eikä oo
mikään "lokerikko" - voi hän
ottaa ehkä ohjelmistaan
näide uusien bändien musaa.
Sillä diski-jukilla on loppujen
lopuksi aika suuri päätäntä-
valta ja samalla vaikutus-
mahdollisuus siihen nähden
mitä heidän yleisönsä
kuuntelee. Varsin usein olen
kuullut joidenkin diski-jukkien
sanovan ettei suomalainen
musiikki sovi diskoon.

Mutta mielestäni se sopii suoma-
laiseen diskoon siinä missä "Lintakin".
Sillä eihän suomalaiset diskossa
käviöt halua olla aivan puoli-
kuoroja - on niissä joissakin kappaleissa
muutakin kuin pelkkä
"Bassarumpu overdrive" - toiset
kappaleet sisältävät jopa sanor-
jakin. Itse olen siinä onnellisessa
asemassa, että olen diskoja soitta-
essani heitellyt sekaan vähän
"modernimpaa" musiikkia mm.
heavya, uutta-aaltoa ja reggeta,
joista viimeksi mainittu sopii
melkein paremmin diskon tunnelma-
valaistukseen kuin disko-soul,
saman funk-musiikki on kunnan
"hikimuraa" - joidenkin mielestä
ainosta oikeeta - mutta valitetta-
van harvoin sitä kuulee suomalai-
sessa diskossa. Omista kokeiluista-
ni vielä kertoessani olen jopa kokeillut
Pink Floydia ja perille meni.
Palatakseni vielä alkuperäiseen
aiheeseen ELMUSTA, joista oltiin
jo kaukana niin miksei diskoon
voi soveltaa elävääkin musiikkia
silloin tällöin, eihän se pikku
piristys varmaan pahitteeksi
olisi "parrasvalojen" löynteessä.
Vielä tässä lopuksi jatan -
ei sanaa disko tarvitse vieras-
taa kun vaan meette ja pyy-
dätte (vaaditte) sitä musiikkia
jota haluatte kuunnella ja
diskijukille ei ELMUSA tarvitse
pelätä sillä ne jos ketkä synnyttä-
vät sitä uutta rock-sukupolvea joka
kuuntelee diskossa muutakin kuin
Bassarumpua.

Juice Jaskinen oli Slan-yhtyeen Haapajärven Kaunistossa 2.3., Ellen väärien muisto. Ja Juice oli oikein hyvä. Juice osaa ottaa yleisönsä ja varsinkin nauttii siitä Juice. Juicen uusi levykin on ilmentynyt ja siitä Juice pitteine n soitti nauttan biisin ja mieleeni juolahtanut "Viidestä sta 333" ja "Nainen Väisellinen", muuten Juicella oliin sitten vanha ohjelmaisto tai jistä minä tiedän onko Juicella vanha ohjelmaisto. Slan oli myös hyvä, varsinkin Matti A. Takala, joka käsitteli kappuloita oikein mielen otteilla, mutta onhan hän ruusupää, että luvallisi rummukapuloidekin pysyvän kädessä. Toi-nen voimahahmo Slanissa on Saffa,* joka on pyörinyt Juicen kanssa alusta asti, että hän varmasti tietää mitä tekee ja tietää myös mitä ei tee ja tekee senkin. Juicea on ilo katsella ja kuunnella, sillä hän antaa yleisölle kaikkensa, eikä Juice pelkäästään vain laula, hän myös juttelee yleisölle, joillekin hän vittuilee, mutta yleensä nämä eivät edes huomaa sitä. Autuaista ovat rutiköyhät, sillä he eivät voi enää köyhtyä. Kokonaisuudessaan Juice oli siis hyvä.

* Sori vaan Rema. Saffa ei ole ollut mukana alusta asti. Hän tuli mukaan Keskitysleirin ruokavalio-levyllä.

KAKE & THE GAMBLERS

Kake & The Gambler ovat Haavikkaita (Maaselkä lainaus) ja he soittavat lähinnä 60-luvun musaa. Bändin kitaristi ja johtohahmo on tietenkin Kake, joka on bändin kitaristi. Lisäksi bändissä soittavat Eloranta (en muista etunimeä) bassoa ja Markku "Keith Moon" Annala rumpuja ja Veijo Päiväranta hoitaa laulupuolen. Pojilla oli eka keikka Haamu-Rockissa eräänä keskiviikkona. Pojat soittivat ihan hyvin, mutta Annalan rumputyöskentelyssä olisi vielä parantelemisen varaa, mutta sehän paranee ajan myötä. Pojat saivat jopa encoren ja sehän on aika hyvin eka keikalla. Kake & The Gamblers on ihan kehityskelpoinen bändi, kunhan sitä omaa tyyliä alkaa enenmpi löytyä. -REMA-

Lempi-Levyt osoite on:
TUOMO RENFORS, VASTUKSENKATU 10
05800 HAAPAJÄRVI puh. 21652.

HUIPPUHUITIT HUOKEALLA!

KAUNISTO LIVE!

40 min. KASSETTI

RATTLERS
TILTTI

HINTA VAIN 10.-
+ POSTI KULUT

TUOMO RENFORS
VASTUKSENKATU 10
05800 HAAPAJÄRVI
PUH. 984/21652

RATTLERSIN LAULAJA RINKO
ON PÄÄSSYT KUVAAN.
KEMPPU KUVASI.

LEMPI- LEVYTT

ETSII BÄNDEJÄ

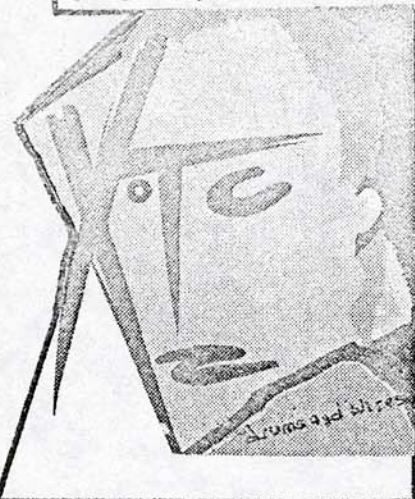
TUOMO RENFORS

VASTUKSEN

984/21652

05800 HAAPAJÄRVI

ILIMANAIKUSTA POPPISTAKO?

Drums and Wires

(VIRGIN V 2129)

- a) Making plans for Nigel,
Helicopter, Day in Day out,
When youre near me I have
difficulty, Ten feet tall, Roads
girdle the globe
- b) Real by reel, Millions,
That is the way, Outside
world, Scissor man,
Complicated game

Ei mitään poppista, vaan UUTTA aaltoa parhaimmillaan. XTC on niitä mielenkiintoisimpia bändejä, muistuttaen jotenkin soundiltaan Talking Headsia.

Tämä on bändin kolmas älpee. Kaksi edellistä "White music" ja "Go 2" ovat jääneet minulta kuulematta, mutta huomaan että niihinkin on syytä tutustua. Vain sinkut "This is pop/Heatwave" ja "Are you receiving me/Instant tunes" löytyvät levyjen joukosta. Näitä singlejä värjätävät voimakkaat kosketinsoundit.

Uusimmalla levyllä ei kuulla enää kosketinsoittaja Barry Andrewsia ilmeikästä soitantaa, joka oli ennen XTC:lle niin tunnusomaista vaan tilalle on otettu toinen kitaristi Dave Gregory. Mukana on myös Dick Cut-hell (Herb Helpless and His Marihuana Brass) trumpetteineen sooloilemassa "That is the way" -piisillä.

Älpeellä on yhteensä 12 raitaa, joista kaksitoista on hyvää. Ne ovat kitaristi Andy Partridge ja basisti Colin Mouldingin erikseen säveltämiä. Molemmilla on oma persoonallinen tyylinsä jonka perusteella piisit erottaa toisistaan jo muutaman kuuntelukerran jälkeen.

Minua viehättää tällä levyllä ennen kaikkea yllätyksellisyys. Laulu on kiehtovan jännittävää eikä noudattele tuttuja, totuttuja kuvioita. En osaa sanoa mitään soitto tekniikas-ta (mitä se muuten on?) vaan arvostelen levyjä sen perusteella

mitä minusta tuntuu. Drums and Wires tuntuu hyvältä.

"Making plans for Nigel" on single-näkin julkaistu ja ainut piisi tällä LP:ltä jota on kuullu radiosta (missä vika?). Näistä kaikista kappaleistahan vois tulla vaikka hitejä (posit. merkityksessä) jos niitä soitettais esim. PETissä ja muissa hauskoissa ohjelmissa.

Englantia ei tarte välttämättä osata voidakseen tajuta mistä milloinkin on kyse. Tunnelmat ovat voimakkaita ja mielikuvitus (että, mikäkö!) hoitaa lopun. (Hyvät sanat, hyvä rumpali) Muutamat piisit ovat tulleet muita lähemmäksi, kuten jännästi nykivä "When youre near..." Keinuva kaunis "Ten feet tall", itämaissävyinen "Millions", "That is the way" ja repäisevä, hauska "Outside world" ja ja...

Kappaleita ja koko levyn yleisilmettä voi kuvata yhdellä sanalla: HYP-NOOTTINEN.

Älpeen mukana on sanat myös aikaisempiin levyihin ja muutamat onnekkaita levyn ostajat saavat lisäksi ylimääräisen singlen ("Chain of command / Limelight").
Mä en ollu onnekas.

Maritta

KLOONI: GEOMETRINEN PIENKEHTI

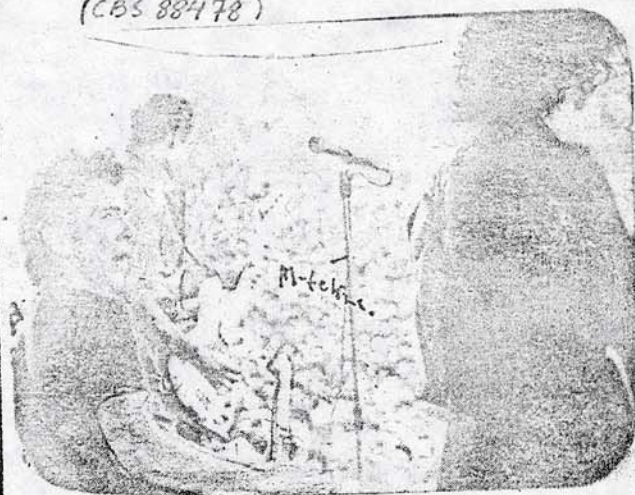
CLASH

: LONDON CALLING:

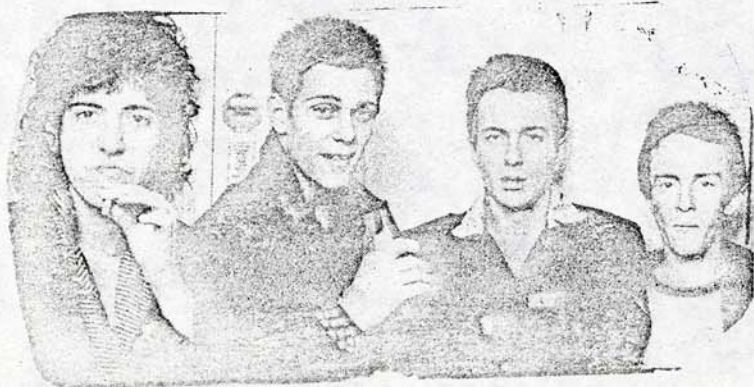
(CBS 88478)

The Clash on olva esimerkki, siitä kuinka punk-rock kehittyi, ja kuinka bändit kehittyvät, kuitenkin ei ole unohdettu sitä, mistä loppujen lopuksi on kysymys. ts. nuoret soittavat nuorille, ja osoittelevat olemassa-olevia epäkohtia. Tämä levy on musiikillisesti hyvä, sen tunnustavat varmaan myös muutamat VANHAT PUPSIT. Levyn tuottajana toiminut Guy Stevens on saanut Clashista kaiken

irti, ja se on tae levyn onnistumiselle. Enkä usko, että tuottaja olisi ohjaillut CLASHia mielensä mukaan, vaan bändi on käyttänyt Stevensia apunaan. Soundit ovat vahvat, ja joissain kohdin ovat torvetkin mukana tuomassa uusia sävyjä kokonaisuuteen. Levy saattaa olla vaikeasti sulatettava niille, jotka eivät pitäneet bändin edellisessä albumista mutta eihän jatkuvasti jaksa pogota, joskus on myös levähdettävä (vanha viidakon sananlasku). Levyllä on kolme vierasta raitaa, yksi niistä on vanha tuttu "Brand new Cadillac", joka on saanut ihan uuden ilmeen. Levyn parasta antia ovat tietenkin poikien omat kappaleet, niistä eniten edukseen esiintyvät: sinkku "London Calling", "Jimmy Jazz", "Lost in the Supermarket" (jne. latojan mielestä tältä levyltä ei huonoja biisejä löydykään, heikoin lienee 3-puolen vika: "the Card cheat" Lat. huom.) Mukana seuraavat sanat helpottavat levyyn perehtymistä. Tämä levy on se, joka näyttää mihin ollaan menossa. Hyvä suunta on tiedossa, Clashilta voidaan odottaa 80-luvulla entistä parempia levyjä, sillä Clash on yhtye, joka haluaa kehittyä (kukapa ei haluais? lat. huom.) ja kehittyy koko ajan. Se etsii 80-luvun soundia ja varmaan löytääkin sen. Nyt on hyvä odottaa, mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Clashin kohdalla näyttää hyvältä. **REMA.**

Vas: Strummer, Simonon ja Jones

Vas: JONES, SIMONON, STRUMMER, HEADON

eppu normaali:akun tehdas
vanha kellarissa valittaa/minun aurinkolasit/
suomi-ilmiö/poltan loppuun tupakin/puhtoinen lähieni
akun tehdas/puhtoiset vesistämme/vanha poika/bob dylan
jäähyväiset rock'n'rollille/viimeinen funk
(Poko-rekords)

eput ovat taas tehneet hyviä piisejä. tällä
akun tehtaalla ei ehkä ole maximumin njet, njetin
veroista uraa, mutta kokonaisuutena akun tehdas on
maximum jee & jeetä parempi, eivätkä puhtoinen lähieni
ja suomi-ilmiö jää sitä paitsi kovinkaan paljoa njet
njetistä.

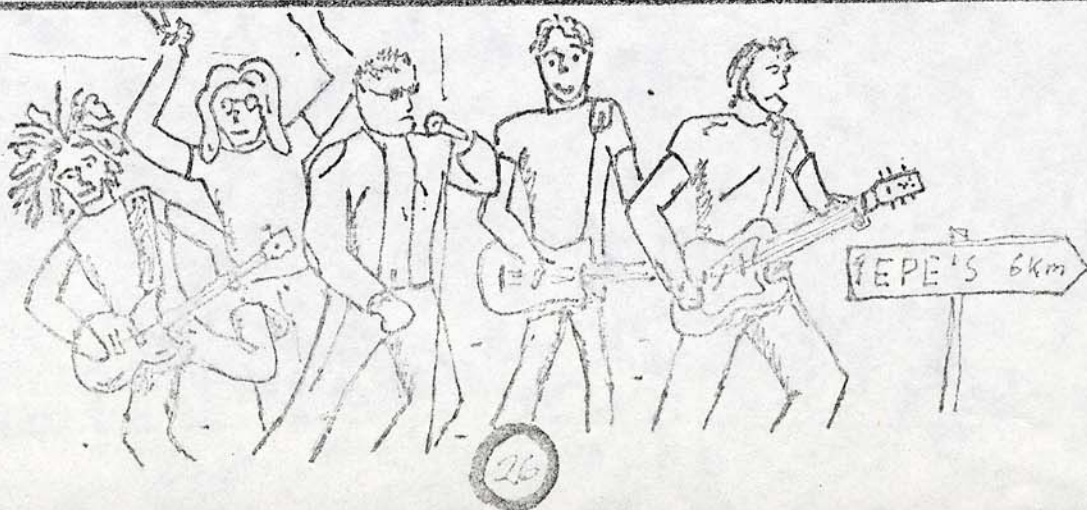
maximum jee & jee oli paikoitellen varsin
ramones-vaikutteinen, akun tehdas on on puolestaan saa-
nut vaikutteita creedence clearwater revivalin 'cosmo's
factorylta. kansikuva on samantapainen ja nimikin on
johdettu suoraan, mutta myös musiikillisesti on selviä
yhtäläisyyksiä, sillä ccr:n musiikki parhaimmillaan oli
varsin yksinkertaista-, melodista- ja hyvän tuulista
rockia.

akun tehdas on pitkälti mikko syrjän levy.
mikko on säveltänyt yhtä lukuun ottamatta kaikki levyn
kappaleet, sanoittanut pari, soittanut tietty kitaraa
ja toiminut tuottajana. yhtenä syynä eppujen menestyk-
seen epäilemättä onkin tuo helposti tunnistettava
e. normaali-soundi, josta on hiljalleen kehittynyt
yhtyeen tavaramerkki.

eput on ollut levyillään aina jotain sanotta-
vaa, niinpä akun tehtaallakin kuullaan varsin terävää
yhteiskuntakritiikkiä, erityisesti yhtyeen entisen
basistin m. saarelan sanoituksissa. osansa saavat ydin-
voimailijat, kaljalasin ääressä uudistuksista puhuvat
vanhat hipit, luonnonsuojelun vastustajat, kaupungin-
johtajat, jopa itse bob dylanikin. eput eivät kuitenkaan
ole mitään tosikkoja, niinpä useimmat levyn piiseistä
ovatkin hauskoja tarinoita suoraan arkielämästä. eput
eivät tee musiikkiaan saarnatakseen, vaan pitääkseen
hauskaa.

akun tehtaan sanoitukset voi halutessaan saada
ilmaiseksi tilaamalla ne poko rekordsista vastausposta-
rilla.

-john revolto-
production 1980

MAUKKA PERUSJATKA JA SOTAA APATIAA VASTAAN SÄPINÄÄ

Kun kuulee joitakin kovalta nimeltä pari singleä, odottaa LP:tä ja siitä LP:stä odottaa hirveitä. Maukan kanssa kävi näin, mutta jos siitä pääsee irti, niin hyvä. Ei Maukka hämyilemään ole ruennut, ts. äidille tätä on turha soittaa. Maukka laulaa hyvin, hänen äänensä on samaa raspiamita singleilläkin. Ralf laulaa myös joissakin kappaleissa, luultavasti hän laulaa "kun sä tuomitset mut"-biisin, ainakin se kuulostaa Ralfilta, tai sitten Maukka laulaa pirun huonosti. "kun sä tuomitset mut"-biisistä on tehty uusi sovitus, mutta se ei ole oikein onnistunut. HILSE-lp:n alkuperäinen versio on ainakin minusta parempi, koska se on pelkistetympi. Alku levyllä on juhlallinen, "Herneenpalot" on rauhallinen ralli, sen jälkeen seuraa "Intro", ja sitten "Säpinää". "Intro" ja "Säpinää" sopivat oikeastaan hyvin yhteen, viulujen jälkeen Maukan moottorisaha ikäänkuin herättää. Kokeilkaapa vaikka yöllä. Laitatte toisen kaapin isin sängyn viereen ja soitatte "Säpinää" -- täysillä, isi herää varmasti. Tuntuu, että tämä levy on tehty liialla kiireellä. Levyllä on joitakin täytebiisejä, jotka olisi voinut jättää pois. Etenkin "Emme tarvitse terapiaa" ja "Se on meidän" tuntuvat jotenkin ylimääräisiltä, aivan kuin ne eivät olisi omassa ympäristössään. "Se on meidän" biisi tuntuu rakkauslaululta isoäidin baarikaapille, jota ei saa millään auki. Levyn viimeinen biisi "Onnelliset ihmiset" on myös huono, se ei tee ainakaan minua onnelliseksi. Toivottavasti Maukan ja kumppaneidensa seuraava levy on parempi, tämä ei oikein säväyttänyt.

REMA.

NEIL YOUNG & CRAZY HORSE

Rust Live

Live albumit ovat aina mukavaa kuultavaa, sillä siinä kuulee millainen bändi on lavalla ja miten suoriutuu tehtävästään yleisön edessä. Neil Young ja Crazy Horse hoitavat hommansa ainakin hyvin. Soitossa on sitä energiaa joka jo puuttuu muutamilta yhtä kauan alalla olleilta, jopa A-puolen akustiset kappaleet tuntuvat sellaisilta, että niiden tahdis- sa voisi vaikka pogota, tai ainakin melkein. Tällä levyllä tulee ilmi Youngin muuntautumiskyky tai miksi sitä sanoisi, sillä Young ei ole pyrkinyt tekemään kappaleista suoria kopioita, eli hän ei yritä soittaa, niinkuin ne ovat levyllä. Bändi svengaa kuin rasvattu kone, sillä tältä albumilta ei ruostetta löydy, vaikka nimi siihen viittaakin, jos jossakin tätä ruostetta on, niin sitä on tässä kirjoituksessa, sillä on vaikea kirjoittaa niin hyvin kun pitäisi. Young ja Sampredo ovat raju kitaristi pari ja heidän kalteisiaan saa kauan etsiä. Levyllä henkii sellainen fiilis, että Young aivan selvästi nauttii kovasti soittamisesta, eikä anna mennä hommaa minään läpihuutojuttuna. Young nähtävästi tuntee vastuun siitä, mitä yleisölle pitää tarjota ja siksi Young tarjoileekin parastaan. Huomaa selvästi, että Young on kuunnellut paljon Uutta Aaltoa ja ottanut jopa vaikutteita siitä, sillä välillä välittää levyllä "vittum virittykset, antaa mennä vaan" -laulua. Ja nyt tullut siihen vaiheeseen, että mihinkäs ollaan menossa. Young on ainakin menossa hyvään suuntaan, koska on vaikea arvella mihin hän on menossa. Young on niinkuin kameleontti, joka vaihtaa värejä jatkuvasti. Jännä mielentilalla odottamaan mitä tuleman pitää.

Rema

LEVYKRITIIKKIÄ (P.P.KALIO)

BOS MARLEY & THE WAILERS / SURVIVAL (Island)

Survival on Marleyn paras LP muutama vuoteen. Piiseissä riittää melodiaa ja niissä on paljon kiinnostavia ääniä. Sanotukset ovat kantaaottavia ja musiikissa on vähemmän rock-vaikutteita kuin esim. Kaya-LP:llä. Muutamassa kappaleessa on mukana torvia. Wailers soittaa erittäin määttömästi ja liivies-naiset laulavat kauniisti. Kaikin puolin nautinnollista kuultavaa, joten ainakaan vielä eivät iso raha ja qanjo ole pehmittäneet Bobin aivoja. (tulipa tylsä arvostelu. Piä piä piä.)

The BOYS TO HELL with The BOYS (safari)

The Boys are back in the business!! Jotain pari vuotta sitten kahden mahtavan LP:n jälkeen Boys lopetti keikkailun ja levytykset. Nyt he ovat tehneet kolmannen loistavan LP:nsä! Boys aloitti soittamalla melodista punkkia, mutta on nyt siirtynyt lähelle normaalia poppia & rockia. Tästä uudesta levystä tulevat välillä mieleen Beatles ja undertones.

Eka piisi on yllättäin vanha kunnan 'Sabre Dance', jonka Boys soittaa todella komlaasti. Loput yhreksän laulua ovat bändin omia tyylikkäitä pop-kappaleita. Piisejä ovat tehneet eniten norjalaisentyinen kosketinsoittaja Casino Steel ja soolokitaristi Matt Dangerfield. Kakkoskitaristi Itonest John Plainilla on kaksi kappaletta ja bascisti Kid Reidiltä yksi. Rummuttaja Jack Black ei ole keksinyt piisejä ja hän on myös ainut yhtyeen jäsen, joka ei laula.

To Hell with the Boys -levyltä ei kannata etsiä huonoja puolia, koska niitä ei ole. Tuotanto on hoidettu maukkaasti ja soundit ovat kerrassaan mukavat. Tuottajan nimi on Björn Nessjoe... tämä levy kun on äänitetty Trondeimissa. Menisipä Ratsiakin Norjaan purkittamaan tokaälpeetään! Lisää yllätyksiä: parilla raidalla soittelee huuliharppua vanha blues-pieri John Mayall.

On pirunmoinen vääryys, jos tämäkään Boys-levy ei mene kaupaksi, sillä 9 sen 10:stä piisistä on parempiakin mikä tahansa tällä hetkellä Enklannin listoilla oleva single.

PS. Kai tiätte, että Firt Time, jota Ratsia soittaa keikkailloissa on Boysin piisi?

IM A BOY!

BUZZARDS-NIMI-SÄN BÄNDIN LEVY
Jellied Eels to Record
Deals on saakurin
raisu alpee. ost-
akaa sitä jos punk-
ista ja popista tyk-
läätte. Mä teen
BUZZARDSISTA jatin
seuraavaan KLOONIN.
Vaikka LP: on nyky-
ään perkelele kalliita,
Buzzardsin levy on hintansa
arvoinen.

THE INMATES / THE WALK (Radar)

Tässä taas yksi sinkku, josta tekisi mieli sanoa: Maailman paras! Inmates jatkaa vanhojen R&B-piisien levyttämistä ja tekee sen taidolla & tunteella. On voimaa, tyyliä, rytmiä ja svengiä. KUUKAUDEN SINGLE. The Walk is the dance that you can do!

LEevi & THE LEAVINGS / MUOTITIE TOINEN

Vasta nyt mä alan tajuta, kuinka hyvä bändi Leevi ja Liivings oikein on. Niiden kaikki piisit on hyviä. 'Muotitie toinen' on uskomattoman melodinen ja armottoman tarttuva piisi, todellinen pop-hitti. KUUKAUDEN SINGLE II.

WOUDE / KAUPUNGIN YÖT (Johanna)

Hesalainen Woude on ehkä kovin uusi bändi sitten Ratsian. Mulla ei ole vielä tätä levyä, mutta mä kuulin sen piisit (+ monta muuta) TV:stä 31.12.1979 ja ihastuin niihin heti. Woude muistuttaa jonkin verran Problemsia: Piisit ovat energisiä & melodisia ja laulajalla on vahva ääni. KUUKAUDEN SINGLE III.

KARANTEENI / HALUAN TOIMINTAA (Poko)

Karanteeni yrittää kovasti ja onnistuukin A-puolella kontalaisesti. Sanat vaan ei oikein toimi. Kääntö puolelle on suomennettu Sham 69:n IF the Kids Are United. Kai sekin menettelis, ellei olis kuulut alkuperäistä... ja mitkä karmeet läts läts läts -rumpusoundit!

EPPU NORMAALI / PUHTOINEN LÄHTIÖNI (Poko)

A-puolella hyvä melodia & hyvät sanat. B-puoli on hauska, mutta siihen kyllästyy pian. Mä alan kyllästyä Eppuihin.

SENSUURI / KAUPUNKI NUKKUU & KATUROCK (Poko)

Kaksi kivaa piisiä sensuurilta, tällä kertaa Epen tuottamana. Katurockissa on asiaa & Yritystä. Laulu tuntuu aluksi kummaa & yrittävältä, vaikka kyllä siitakin alkaa kohta pitää. Myös kaupunki nukkuu on OK. Tuo he-he-hei -hunto on kyllä lainattu jostain vanhasta Stones-piisistä tai vastaavasta.

LOOSE PRICK / KAUPUNKI EP (Poko)

Loose Prick on persoonallinen ja vihainen bändi. Tän epeen laulut kertovat pikkukaupunkien elämästä ja yhdessä piisissä (sinä uinuja) yritetään potkia muotipunkkareita hereille. Loose saa nykyään tunteen olevan katuromantiikan tunteen typerältä toiveajattelulta, tylsyydestä ja yksinäisyydestä ei ole mitään romantista. Loose Prick on muuten kova lava-bändi, ja ainakin viime keväänä Hilse-konsertissa ne uskalsi vittuilla passiiviselle yleisölle eikä vaan sanoa hiljaa kiitos?

xxx

Siinäpä ne levyt tällä kertaa. Jos näiden jutut on teidän mielestä ihan huonoja / hyviä / typerä / tavallisia / älykkäitä jne, niin sanokaa se mulle. Ei mulla tän kum. mempää asiaa ollutkaan.

PIITÄKÄÄ HAUSKAA! (Joo Joo. Lat. huom.)

JYHMÄÄ SINGLE-ARVIOINTEJA:

S.F. At the edge
Siiirä pettymys. Huonoin Stiff
Little Fingers - levy, mitä koskaan
on julkaistu. A-puolesta ei
saa otetta, B-puolen joulu-
laulut kyllä kuuntelee muu-
taman kerran! Mitähän
niiden kakkosälpee pi-
tää sisällään. Late Komppi.

JONATHAN RICHMAN & M. L.:

Roadrunner / Roadrunner
Jo v. 77 julkaistu mukava
single, jonka sai Erestä 4:llä
markkilla. Jhan kivaa musaa,
kummalla kin puolella sama
piisi, mutta eri versio.
Parempaankin pystyttiin, sitten
myöhemmin. Late Komppi

VIISAS KUVA:

RAMONES: END OF THE CENTURY

Tämä Ramojen uusi LP oli pettymys monille ^{RAMONES} faneille. Näin myös minullekin. Vaikeuttaa siltä kuin Ramot olisivat pehmenneet ja esiintyy vielä vanhaan tyyliin, kuten kappaleessa "The Return of Jack and Judy", joka on suurinpiirtein sama kuin Ramojen ehkä oleva "Judy is a Punk" mutta siinä on uudet sanat ja erilainen sointu. "This ain't Havana" kappaleen ideakaan ei ole kovin tuore. Ainakin minulla tulee mieleen ehkä levyllä oleva "Havana affair". Mielestäni levyn huonoim raita on vanha Ronettes hitti "Baby I Love You", jossa on kaiken lisäksi inhottavan huuloiset jousitaustat. Hyi, Hyi. Levyn araukappale "Do You Remember Rock'n'Roll Radio" edustaa tämän levyn parasta antia yhdessä "Rock'n'Roll High Schoolin" ja "All the Waysin" kanssa. "Rock'n'Roll Radiossa" muistellaan kaihneasti 60 lukua. (joka sattumat-
ta on tulossa muuton) ja ollaan ilmeisesti muuttamaan Rock'n'Rollin tulevaisuudesta. Tämän levyn on tuottanut joku Phil Spector. Soundit ovat hyvät, mutta mie-
lestäni ne eivät sovi Ramonesille. Muutamia raitoja on tuotettu liian täyteen
karkkulaista kitarasooloja, puhallinsoittimia ym. Tällä levyllä kuulee paljon Spector
rummutusta ja lukua kitarasooloja (ainakin lukua Ramoille). Phil Spector on
käyttänyt parin kappaleen lopussa räjähdyskierin ja sodan ääniä. Ainakin "Rock'n'Roll
High Schoolin" lopussa tulee hyvä mieli kun kuulee valtaisan räjähdyskierin ja
sodan kitarasooloja ym. hauskoja oppilaiden ääniä. Heh, Heh. Kuulee kappaleesta
siis paljon rautaa, mutta levyllä tässä levyllä sovit paljon hyviä kappaleita.
Vastaan, että seuraava LP olisi vielä vähemmän tyydyttävä levyn veroinen.
Tämä on kuitenkin liian perustavan Ramones levy. Muuta popia tässä
on hyvä. EUN RIN tai jotain siihen suuntaan.

KIRJASTO VEIKSI HISTORIAA TUNNILLA

Well, I don't care about history
Rock, Rock, Rock'n'Roll High School jne...

Kaikki on mitä se on

"Sex Pistols ovat raivostuttavan ja iljettävän näköisiä saatanoita, joiden rinnalla Jörn Donnerkin tuntuu rauhoittavalta kuin eläkkeellä oleva kirkkoherra", kirjoittaa Esa Saarinen kristillisessä kulttuurilehdessä *Vartija*.

Tämä sopisi perinteikkään *Vartijan* linjaan. Sitten Saarisen jutusta kasvaa punk-liikkeen ylistys. Kirjoittaja näyttää tuntevan äkkiä maahan syntyneen pienlehdistön.

Hän lainaa Jalasjärvellä ilmestyvää *Trilliä*: "Aineellisessa hyvässä meillä on liikatarjontaa, mutta omaehtoisista eläjästä on puutetta."

Ja Leppävirralla ilmestyvää *Nakkia*: "Maukka Perusjätkä on tosi taistelija eikä mikään aneeminen merkonomi tai tekointelletku."

Ja lehteä nimeltä *Lintu*: "Mitä helvettiä Lintu-ihmiset sitten diggaa... Ööö... No punkkia ja muuta valistavaa musaa..."

Joukkohauta taas kirjoittaa: "Kerro meille mikä sinulle on pyhä, niin teemme siitä pilkkaa ensi numerossa."

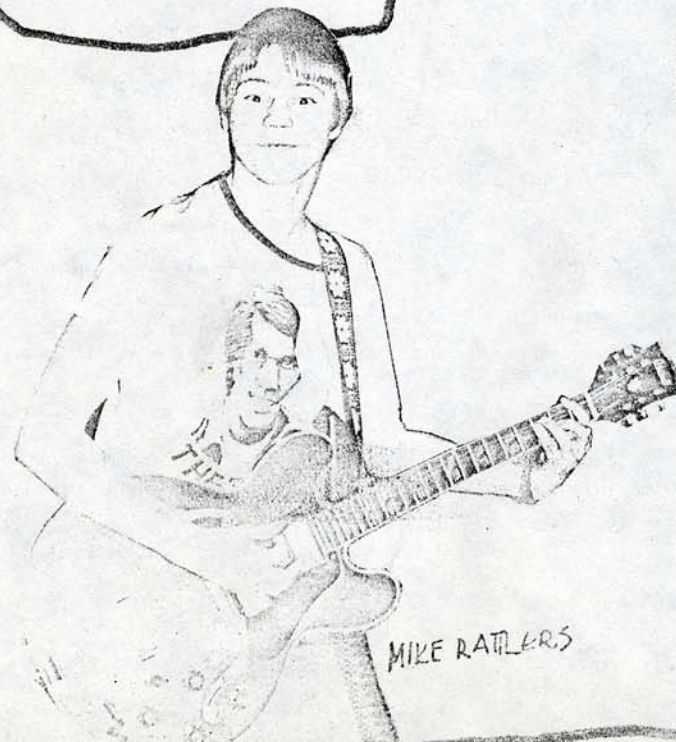
Tämä on Esa Saarisen mielestä paljon parempaa kuin estetismia

tihkuvat intellektuaaliset snobba-lut *Parnassossa*.

Saarisen mukaan piispa Berkeleyn ja punk-liikkeen yhteinen manifesti kuuluu: "Kaikki on mitä se on, eikä jotain muuta — yksinkertaisuus kunniaan!"

Esa Saarinen on väitellyt 1977 tohtoriksi aiheenaan *Backwards-Looking Operators in Intensional Logic and in Philosophical Analysis*.

Uudistuneen *Vartijan* toimituskuntaan kuuluu mm. neljä teologian tohtoria, yksi professori ja yksi pastori.

MIKE RATLERS

VASTAAVOTTAJA:

PAULI ANTERO KALLIO

Lähettiläjä:

Lars Norblad

Hämmennys vaivaa Loviisaa

Loviisalaisilla on nyt kaikkea siitä, mitä he 1960-luvun puolessavälissä haaveilivat. Kaupungilla on suurteollisuutta, joka on poikinut Imatran Voima tuo viidenneksen kaupungin verotuloista.

Mutta silti loviisalaisia päättäjiä vaivaa hämmennys. Loviisalainen kaupunginvaltuutettu, insinööri ja Itä-Uudenmaan luonnon- ja ympäristönsuojeluyhdistyksen varapuheenjohtaja Eero Laakso, kok, kiteyttää tunteet:

"Olen hämmentynyt suurten asioiden edessä. asiat ovat ruvenneet heiluttelemaan miehiä, eivätkä miehet asioita."

Laakso ei suhtaudu kielteisesti ydinvoimaan. Sitä vastustava tieto on kuitenkin hämmentänyt häntä voimakkaasti.

Koko 1970-luvun oli eletty siinä käsityksessä, ettei jätteen ongelmia ole loviisalaisten ongelma. Jätteeihän viedään Neuvostoliittoon.

Jätteet käsitettiin tuolloin yksiksi ainoiksi, korkea-aktiivisiksi polttoainejätteiksi. Nyt on sovittu, että ne viedään viiden vuoden säilytysajan jälkeen Neuvostoliittoon. Alunperin tuo aika oli sovittu kolmeksi vuodeksi.

Sankari!

Kanarialaisten illoista ei näe ihmetystä, ei enää, ei mistään. Näkee arkuutta vähän ja määrätöntä hiljaista ylenkatsetta, kestävä ja syvä halveksuntaa paljon. Mariat tekevät työtään mekaanisesti, useimmat. Niille Marioille, jotka vielä ovat juurillaan, tulevat jalan tai busseilla lähikylästä, tämä hoitola edustaa Eurooppaa. Toiset ovat alkaneet jäljitellä, pyrkii sen kaltaiseksi. Hankkia rahaa, meikkejä, ystäviä ja vaikutusvaltaa.

Ja kolmannet, ne jotka keräävät rahat eurooppalaisilta, seuraavat valpaasti tärähtämisen trendejä pysyäkseen mukana elinkeinossa.

— Oletteko te olympiasankari?

Hotelli Maracaibon sulittiin johtajaymyllee toiveikkaasti suomalaisturistiksi, jonka paidanrimuksessa lukee lausasti "The Flying Finn".

Hotellille selviää, että olympiasanon paraikaa, lounasajan jälkeen, uniltaan.